

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา
สิริโสภาพัฒนวัตติ เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
นรรีชต์ ฝั้นเชียร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2552

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา
สิริโสภาวัฒนวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา
สิริโสภาพัฒนวดิ เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2552

นรรักษ์ต์ ผันเชียร. (2552). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสณา จุฬรัตน์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกองค์ประกอบเป็น 3 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สุขภาพจิต ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาไทย และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 285 คน เป็นนักเรียนชาย 119 คน และนักเรียนหญิง 166 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_6) ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาไทย (X_9) แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย (X_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{11}) การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_{12}) ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย (X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย (X_{14}) และสัมพันธภาพ

ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X_{15})

2. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 องค์ประกอบได้แก่ เพศหญิง(X_2)

3. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศชาย(X_1) และสุขภาพจิต(X_8)

4. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 (X_3) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 (X_4) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 (X_5) และ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7)

5. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย(X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X_{15}) และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย(X_{10}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 นี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 66.30

6. สมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

สมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ในรูปของคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .367 + .460X_{14} + .218X_{15} + .158X_{10}$$

สมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้น
ที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริ
โสภาพัฒน์วดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานครในรูปคะแนนมาตรฐานได้แก่

$$Z = .512X_{14} + .261X_{15} + .175X_{10}$$

FACTOR AFFECTING ON LEARNING ADJUSTMENT IN THAI SUBJECT OF
THIRD LEVEL, LOWER SECONDARY GRADES 1-3 STUDENTS AT SRI AYUDHYA
SCHOOL UNDER THE ROYAL PATRONAGE OF H.R.H. PRINCESS
BEJRARATANARAJASUDA IN RATCHATHEWEE DISTRICT, BANGKOK

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2009

Norrrat Phunchian. (2009). *Factor Affecting Learning Adjustment in Thai Subject of Third Level, Lower Secondary Grades 1-3 Students at Sri Ayudhya School under the Royal Patronage of H.R.H. Princess Bejaratanarajasuda in Ratchathewee District, Bangkok*. Master Project M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Project: Asst. Prof. Dr. Pasana Chularut.

The purposes of this research were to investigate factor affecting learning adjustment in Thai subject of third level, lower secondary grades 1-3 students at Sri Ayudhya school under the Royal Patronage of H.R.H. Princess Bejaratanarajasuda in Ratchathewee district, Bangkok. The factors were divided into 3 dimensions ; first of them was personal factors : gender, grade level, learning achievement, mental health, attitude towards learning Thai subject and motive in learning Thai subject, second of them was family factors : interpersonal relationship between students and their family members, guardian' s learning support and guardian' s economic level and third of them was learning environmental factors: physical learning environment in Thai subject, interpersonal relationship between students and their Thai subject teachers and interpersonal relationship between students and their peers.

The 285 samples were 119 males and 166 females of the third level, lower secondary grades 1-3 students at Sri Ayudhya school under the Royal Patronage of H.R.H. Princess Bejaratanarajasuda in Ratchathewee district, Bangkok during academic year of 2008. These students were stratified randomly sampling from the population with strata of class and gender. The instruments were questionnaires of factor affecting learning adjustment in Thai subject of third level, lower secondary grades 1-3 students at Sri Ayudhya School under the Royal Patronage of H.R.H. Princess Bejaratanarajasuda in Ratchathewee district, Bangkok. The data was analyzed by using the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly positive correlation between learning adjustment in Thai subject of third level, lower secondary grades 1-3 students at Sri Ayudhya school under the Royal Patronage of H.R.H. Princess Bejaratanarajasuda in Ratchathewee district, Bangkok and 8 factors; learning achievement (X_6) attitude towards in learning Thai subject (X_9) motive in learning Thai subject (X_{10}) interpersonal

relationship between students and their family members (X_{11}) guardian' s learning support (X_{12}) physical learning environment in Thai subject (X_{13}) interpersonal relationship between students and their Thai subject teachers (X_{14}) and interpersonal relationship between students and their peers (X_{15}) at .01 level.

2. There were significantly positive correlation between learning adjustment in Thai subject of third level, lower secondary grades 1-3 students at Sri Ayudhya school under the Royal Patronage of H.R.H. Princess Bejratanarajasuda in Ratchathewe district, Bangkok and 1 factor : female(X_2) at .05 level

3. There were significantly negative correlation between learning adjustment in Thai subject of third level, lower secondary grades 1-3 students at Sri Ayudhya school under the Royal Patronage of H.R.H. Princess Bejratanarajasuda in Ratchathewe district, Bangkok and 2 factors : male(X_1) and mental health(X_8) at .05 level.

4. There was no significantly correlation between learning adjustment in Thai subject of third level, lower secondary grades 1-3 students at Sri Ayudhya School under the Royal Patronage of H.R.H. Princess Bejratanarajasuda in Ratchathewe district, Bangkok and 4 factors; grade levels : mathayom suksa I (X_3) , mathayom suksa II (X_4), mathayom suksa III (X_5) and guardian's economic level (X_7)

5. There were 3 significantly factors affecting learning adjustment in Thai subject of third level, lower secondary grades 1-3 students at Sri Ayudhya school under the Royal Patronage of H.R.H. Princess Bejratanarajasuda in Ratchathewe district, Bangkok , ranking from the most affecter to the least affecter; interpersonal relationship between students and their Thai subject teachers (X_{14}) interpersonal relationship between students and their peers(X_{15}) and motive in learning Thai subject (X_{10}) at .01 level. These 3 factors could predict learning adjustment in Thai subject about percentage of 66.30

6. The significantly predicted equations of learning adjustment in Thai subject at .01 level were as follows:

6.1 In term of raw scores were:

$$\hat{Y} = .367 + .460X_{14}+.218X_{15}+.158X_{10}$$

6.2 In term of standard scores were:

$$Z = .512X_{14}+.261X_{15}+.175X_{10}$$

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการ
สอบได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชร
รัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานครของ นรรัชต์ ผันเชียร ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็น ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
จิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พาสนา จุลรัตน์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พาสนา จุลรัตน์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย ชูชาติ)

วันที่- เดือน -พ.ศ.2552

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสนา จุฬรัตน์ อาจารย์ที่
ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา
กรรมการผู้ได้รับแต่งตั้งเพิ่มเติมเพื่อสอบปากเปล่าสาร นิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ให้แนวคิด
ข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้
ด้วยความกรุณา จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง เรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบ
ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสน
คำเครือ และผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
ในการตรวจเครื่องมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ นายธีระพงศ์ นิยมทอง อดีตผู้อำนวยการ และนางจันทน์ แจ่มจัน
ทรงศ์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอเจ้าฟ้าเพชร
รัตนราชสุดา สิริโสภาพัฒณวดีคนปัจจุบัน ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือและสนับสนุนใน
การทำงานวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โรงเรียนศรีอยุธยาใน
พระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัฒณวดี ทุกท่าน ที่ได้
อำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลเพื่อทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบใจนักเรียนชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอเจ้า
ฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัฒณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ที่ได้ให้ความร่วมมือในการ
เก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย และเป็นกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และญาติพี่น้อง ที่คอยเป็นกำลังใจ และให้การ
ช่วยเหลือด้วยดีเสมอมาตลอดการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ในสาขาจิตวิทยาการศึกษา รุ่นปีการศึกษา 2550 ที่ได้คำแนะนำ
ช่วยเหลือ และให้กำลังใจกันมาโดยตลอด

ท้ายที่สุดนี้ คุณค่าของสารนิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู
อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

นรรชต์ ฝันเชียร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	10
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย.....	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย.....	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย.....	19
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย.....	19
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนศรีอยุธยา เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร.....	28
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	34
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	34
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	35
วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	36
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	67
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	67
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	67
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	67
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	68
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	69
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
อภิปรายผลของการศึกษาค้นคว้า.....	72
ข้อเสนอแนะ.....	85
บรรณานุกรม.....	88
ภาคผนวก.....	94
ภาคผนวก ก.....	95
ภาคผนวก ข.....	100
ภาคผนวก ค.....	125
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	134

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นและเพศ.....	35
2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไป ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเพศและระดับการศึกษา ในปัจจุบัน.....	60
3 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร.....	61
4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการปรับตัว ด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร.....	63
5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการปรับตัวด้านการเรียน วิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร.....	65
6 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์ การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร.....	65

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระบวนการสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์คือ การจัดการศึกษาซึ่งนับว่าเป็นกิจกรรมทางสังคมรูปแบบหนึ่งที่รัฐจำเป็นต้องจัดให้กับสมาชิกในสังคม เพื่อให้สังคมนั้น ๆ ดำรงอยู่ได้ การจัดการศึกษาของประเทศไทยนั้น นอกจากการส่งเสริมทางด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแล้ว การส่งเสริมที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งก็คือ การส่งเสริมทางด้าน ภาษา ดั้งที่ ดาวรรณ หงส์ลดาอมณ์ และจันทิมา เอี่ยมานนท์ (2549: บทบรรณาธิการ) กล่าวว่า ความสำคัญของภาษา นอกจากจะเป็นเครื่องมือให้ผู้คนในสังคมสื่อสารถึงกันและเข้าใจกันได้ เป็นตัวแทนของความคิด มโนทัศน์และสื่อถ่ายทอดความรู้ของคนในสังคมแล้ว ภาษายังเป็นเรื่องราวของความจริงที่สะท้อนให้เห็นความเป็นไปในสังคม

สำหรับประเทศไทย จากอดีตจนถึงปัจจุบัน ภาษาไทยมีความสำคัญมากกับความเป็นอยู่โดยทั่วไปของคนไทย และคนที่อาศัยอยู่บนผืนแผ่นดินไทย ทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยในการสื่อสารหลัก เพราะภาษาไทยคือ ภาษาประจำชาติ คนไทยใช้ภาษาไทยพูดและเขียนข้อความสำคัญในโอกาสต่าง ๆ มาเป็นระยะเวลาอันยาวนานกว่า 700 ปี เราใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือบันทึกความเป็นมาของสังคมไทยทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นประวัติศาสตร์ ศาสนา วัฒนธรรม วรรณคดี ตลอดจนความรู้ ความคิด ของบรรพบุรุษเรา (สุนันทา โสรจจ. 2541: 1) ซึ่งสอดคล้องกับ นววรรณ พันธุเมธา (2540: 3) กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งของคนไทยที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร เพราะภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณี ความเป็นไทย สื่อความหมายแสดง ความรู้สึกนึกคิดให้ตรงกัน และภาษายังแสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ภาษาไทย ประกอบด้วยทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และคนไทยจะต้องใช้ทักษะดังกล่าวนี้ เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร

จาก ความสำคัญของภาษาไทยนี้ ทำให้ประเทศไทยให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเรื่องของภาษาไทย เป็นอย่างมาก โดยได้จัดให้ภาษาไทยเป็นหนึ่งในวิชาหลักของการจัดการศึกษา ซึ่งตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.2544: 21) ได้กำหนดให้การจัดการเรียนรู้อาษาไทยอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และจัดอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อันเป็นระดับการศึกษาที่ทันสมัย ทองสว่าง (2543: 152) กล่าวว่า เป็นระดับการจัดการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ทางวิชาการและ

วิชาชีพที่เหมาะสมกับวัยและความแตกต่าง ของแต่ละบุคคล อันเป็นแนวทางในการเลือกอาชีพเพื่อตนเองและสังคม นอกจากนี้ ภาษาไทยยังถูก กำหนดให้เป็นวิชาบังคับ และต้องให้มีเวลาเรียนมากกว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในปัจจุบัน ประสบปัญหาอย่างมาก ดังที่ศศิธร รัชฎลักษณานันท์ (2542 : 71) กล่าวว่า สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยยังมีปัญหา คือ นักเรียนมีความสามารถและทักษะในความเข้าใจและการใช้ภาษาไม่ดีพอ โดยแท้จริงแล้วปัญหาการใช้ภาษาไทยที่เกิดขึ้นนี้หาได้เกิดจากครูผู้สอน หรือวิธีสอนของครูภาษาไทยเพียงฝ่ายเดียว แต่เกิดจากตัวนักเรียน หลักสูตร เอกสารประกอบการสอน ผู้บริหารโดยตรง และในระดับสูง รวมทั้งผู้เกี่ยวข้อง อาทิ ครูวิชาอื่นๆ ผู้ปกครอง เพื่อนฝูง สื่อมวลชน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดระนอง (2544 : 4) ที่ได้ศึกษาระดับปัญหาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ของครู พบว่า การใช้ภาษาไทยยังมีปัญหา คือ นักเรียนขาดทักษะในการใช้ภาษาไทย ไม่มีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มประสบการณ์ต่ำ

จากการที่ผู้วิจัยเป็นศิษย์เก่าโรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพัฒนาจิต เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร และได้รับจักอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยหลายท่าน ซึ่งได้ปรารภกับผู้วิจัยว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ส่วนใหญ่ไม่ตั้งใจเรียน เปื่อหน่ายในการเรียน ไม่ชอบวิธีการสอนของครู และไม่กล้าถามคำถามครูเมื่อมีข้อสงสัย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้นกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพัฒนาจิต เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร จำนวน 165 คน ซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 43 คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 74 คน และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 48 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 2 ข้อ สอบถามนักเรียนดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “ในขณะที่นักเรียนเรียนวิชาภาษาไทย นักเรียนมีปัญหาหรือไม่ ถ้ามีคือปัญหาใด” ผลการสำรวจเรียงลำดับปัญหาที่พบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดดังนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 53.49 มีปัญหาการเรียนมากที่สุด ได้แก่ เรียนไม่รู้เรื่อง เรียนไม่ทัน เปื่อหน่ายในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ รองลงมาเป็นปัญหาส่วนตัว จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 46.51 ได้แก่ ทะเลาะกับเพื่อน ทำงานไม่เสร็จทันเวลา และวิตกกังวลกับอนาคตของตนเอง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 59.46 มีปัญหาการเรียนมากที่สุด ได้แก่ เรียนไม่รู้เรื่อง ไม่สนใจเรียน ไม่มีเป้าหมายในการเรียน และไม่ชอบวิธีการสอนของครู

รองลงมาเป็นปัญหาระเบียบวินัย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 40.54 ได้แก่ ทะเลาะกับเพื่อน แต่งตัวผิดระเบียบ และมาเรียนสาย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 51.67 มีปัญหาการเรียนมากที่สุด ได้แก่ เรียนไม่รู้เรื่อง ไม่สนใจเรียน เบื่อหน่ายการเรียน และครูสอนน่าเบื่อ รองลงมาเป็นปัญหาส่วนตัว จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 45.83 ได้แก่ ไม่มีเป้าหมายในอนาคต ทำงานไม่เสร็จทันเวลา และไม่มีเงินซื้ออุปกรณ์การเรียน

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “จากปัญหาข้อที่ 1 นักเรียนคิดว่าเกิดจากสาเหตุใดบ้าง ” ผลการสำรวจพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาการเรียนมีสาเหตุมาจาก เนื้อหาวิชายาก ครูสอนเร็ว และไม่รู้จักวิธีการเรียน และปัญหาส่วนตัวมีสาเหตุมาจาก ปรับตัวเข้ากับเพื่อนไม่ได้ ไม่มีเวลาทำการบ้าน และผู้ปกครองคาดหวังในตัวนักเรียนมากเกินไป

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีปัญหาการเรียนมีสาเหตุมาจาก เนื้อหาวิชายาก ขี้เกียจ และไม่มีตารางแผนในการทบทวนบทเรียน และปัญหาระเบียบวินัยมีสาเหตุมาจาก ปรับตัวเข้ากับเพื่อนไม่ได้ นักเรียนเลียนแบบเพื่อนในการแต่งกาย และไม่มีความรักชอบ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนมีสาเหตุมาจาก ครูสอนไม่รู้เรื่อง ครูสอนน่าเบื่อ และไม่เห็นคุณค่าของการเรียน และปัญหาส่วนตัวมีสาเหตุมาจาก ไม่มีการวางแผนในการเรียน แบ่งเวลาไม่เป็น และผู้ปกครองมีรายได้น้อย

จากผลการสำรวจปัญหาเบื้องต้น พบว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพัฒนาชาติ เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร มีปัญหาการเรียนในวิชาภาษาไทยมากที่สุด โดยเฉพาะในเรื่องของ การปรับตัวด้านการเรียน เพราะนักเรียนส่วนใหญ่เรียนไม่รู้เรื่อง เบื่อหน่ายในการเรียน ไม่กล้าถามครูเมื่อมีข้อสงสัย และไม่ชอบวิธีการสอนของครู ดังที่ มาลี จุฑา (2542 : 318) กล่าวว่า การปรับตัวเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งของมนุษย์ อันเป็นความพยายามของบุคคลที่จะเปลี่ยยนแปลงและปรับปรุงพฤติกรรมของตนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ตนเกี่ยวข้องอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับวราภรณ์ ตระกูลสฤณี (2544 :3) ที่กล่าวว่า การปรับตัวช่วยให้เรายอมรับสภาพการณ์ สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วพยายามหาวิธีแก้ไข ขจัดปัดเป่าปัญหา หรือสภาพการณ์ที่ค่อนข้างเลวร้าย หรือสภาพการณ์ที่เลวร้ายมาก ๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวเราให้บรรเทาเบาบางลง ซึ่งการปรับตัวนับเป็นตัวแปรสำคัญที่ช่วยให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในแต่ละสถานการณ์อย่างมีความสุข ทั้งนี้รวมถึงสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนด้วยเช่นกัน ผู้เรียนต้อง อดรู้จักการปรับตัวด้านการเรียน เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตในการศึกษาหาความรู้ในโรงเรียนได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึง สนใจศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพัฒนาดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพัฒนาดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพัฒนาดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพัฒนาดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สอน ผู้ปกครอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องใช้ประกอบการวางนโยบายเพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมให้นักเรียนมีการปรับตัวที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาไทย

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพัฒนาดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร จำนวน 1,707 คน เป็นนักเรียนชาย 711 คน และนักเรียนหญิง 996 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 602 คน เป็นนักเรียนชาย 252 คน และนักเรียนหญิง 350 คน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 555 คน เป็นนักเรียนชาย 222 คน และนักเรียนหญิง 333 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 550 คน เป็นนักเรียนชาย 237 คน และนักเรียนหญิง 313 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร จำนวน 285 คน เป็นนักเรียนชาย 119 คน และนักเรียนหญิง 166 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 100 คน เป็นนักเรียนชาย 42 คน และนักเรียนหญิง 58 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 93 คน เป็นนักเรียนชาย 37 คน และนักเรียนหญิง 56 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 92 คน เป็นนักเรียนชาย 40 คน และนักเรียนหญิง 52 คน ซึ่งทั้งหมดได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ตามตารางของยามาเน่ (Yamane. 1970 : 582) โดยใช้ระดับชั้นและเพศ เป็นชั้น (Strata)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งออกเป็น 3 ด้านดังนี้
  - 1.1 องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่
    - 1.1.1 เพศ
    - 1.1.2 ระดับชั้น
    - 1.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
    - 1.1.4 สุขภาพจิต
    - 1.1.5 ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย
    - 1.1.6 แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย
  - 1.2 องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่
    - 1.2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
    - 1.2.2 การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง
    - 1.2.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
  - 1.3 องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
    - 1.3.1 ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย

1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย

1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนต่อสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาไทยทั้งในและนอกห้องเรียน สามารถจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเองได้อย่างเหมาะสม ทั้งการปรับตัวให้เข้ากับการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ พยายามมุ่งมั่น เอาใจใส่ต่อการเรียน ฝึกฝนการ ฟัง พูด อ่านและเขียน คำศัพท์ คำสะกด และประโยคต่างๆ และเขียนเรียงความตามบทเรียนในวิชาภาษาไทยได้

2. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย หมายถึง สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สุขภาพจิตทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1.1 เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

2.1.2 ระดับชั้น ได้แก่

2.1.2.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.1.2.2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.1.2.3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งวัดจากผลการเรียนที่เป็นคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average) ในภาคเรียนที่ผ่านมา

2.1.4 สุขภาพจิต หมายถึง ภาวะความสมบูรณ์ทางจิตใจของนักเรียนที่มีต่อตนเอง ผู้อื่น และสภาพแวดล้อม โดยมีความสามารถในการปรับตัว มีสมรรถภาพในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขและเหมาะสม มีความมั่นคงทางจิตใจ และสามารถเผชิญปัญหาในชีวิตได้ โดยวัดจากแบบคัดกรองสุขภาพจิตไทย จี เอช คิว 60 (Thai GHQ 60 : Thai General Questionnaire)

2.1.5 ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาไทย หมายถึง ความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.5.1 ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาไทยด้านความรู้ หมายถึง การรู้ถึงคุณค่าประโยชน์ของการเรียนภาษาไทยที่จะนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาตนเองได้

2.1.5.2 ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาไทยด้านความรู้สึก หมายถึง ความชอบ ความพอใจ ความสนใจของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย และบรรยากาศในการเรียนวิชาภาษาไทย

2.1.5.3 ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาไทยด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงถึงการเอาใจใส่ในทางทอ้งคำศัพท์ เขียนคำสะกด ผักการแต่งประโยคและเขียนเรียงความตามที่ครูวิชาภาษาไทยกำหนด และขยันทำการบ้านวิชาภาษาไทย

2.1.6 แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย หมายถึง พลังซึ่งผลักดันให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ในการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ มีความกระตือรือร้น มานะพยายามในการเรียน มีความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมการเรียนในวิชาภาษาไทย มีความมุ่งมั่นในความสำเร็จ เห็นประโยชน์และคุณค่าในการเรียนวิชาภาษาไทย

2.2 องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง และการปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน เพื่อทำให้มีความสัมพันธ์ที่ดี ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง ได้แก่ การแสดงความรัก ความเคารพ มีความผูกพันกับผู้ปกครอง เชื่อฟัง ยอมรับระเบียบของผู้ปกครอง สามารถขอคำแนะนำ ซักถาม และขอคำปรึกษาในการปฏิบัติตนทั้งในด้านการเรียนและในด้านส่วนตัว

2.2.1.2 การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความห่วงใย เอาใจใส่ต่อเรื่องการเรียนรู้ ให้กำลังใจและไว้วางใจในการทำกิจกรรมของนักเรียน และสามารถให้คำปรึกษาและคำแนะนำทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัวกับนักเรียน

2.2.2 การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง การที่ผู้ปกครองให้การสนับสนุนทางการเรียนของนักเรียน ได้แก่ ความสนใจ ซักถามแนะนำ ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียน ให้เงินและทุนทรัพย์ในการใช้จ่าย ให้เวลานักเรียนในการทำกิจกรรมการเรียนด้วยการช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่าง ๆ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

2.2.2.1 การสนับสนุนทางด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียน เครื่องแต่งกาย และเงินให้แก่นักเรียนอย่างเพียงพอ ตามความจำเป็นทางการเรียนของนักเรียน

2.2.2.2 การสนับสนุนทางด้านวาจา ได้แก่ การให้ความสนใจ ความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและชี้แนะด้านการเรียนแก่นักเรียน

2.2.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่ได้รับรวมกันเป็นรายเดือน

2.3 องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย หมายถึง สิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยที่มีผลต่อนักเรียน ได้แก่ สถานที่เรียน และสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1.1 สถานที่เรียน ได้แก่ ห้องเรียนภาษาไทยมีแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทสะดวก สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่มีกลิ่นเหม็น และเสียงดังรบกวน มีมุมการเรียนรู้ มีการจัดบอร์ดนิทรรศการเกี่ยวกับ วิชาภาษาไทย และบอร์ดจดหมายข่าวให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านจับใจความ โดยมีการปรับปรุงบอร์ดนิทรรศการและบอร์ดจดหมายข่าวให้ทันสมัยอยู่เสมอ

2.3.1.2 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ได้แก่ ในห้องเรียนภาษาไทยมีจำนวนเอกสาร หนังสือ เทปเพลงไทย นิทานไทย และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เกี่ยวกับวิชาภาษาไทยเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน มีความทันสมัยและมีคุณภาพในการใช้งานที่เหมาะสม

2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูวิชาภาษาไทย และการปฏิบัติตนของครูวิชาภาษาไทยต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.2.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูวิชาภาษาไทย ได้แก่ การตั้งใจเรียน การให้ความเคารพเชื่อฟัง การปฏิบัติตามคำสอนของครู และการขอคำแนะนำและคำปรึกษาจากครูทั้งด้านส่วนตัวและด้านการเรียน

2.3.2.2 การปฏิบัติตนของครูภาษาไทยต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรักความอบอุ่น การมีความเป็นกันเองกับนักเรียน การตั้งใจอบรมสั่งสอนนักเรียน การยอมรับความคิดเห็น และการให้คำปรึกษากับนักเรียนทั้งเรื่องการเรียนรู้และเรื่องส่วนตัว

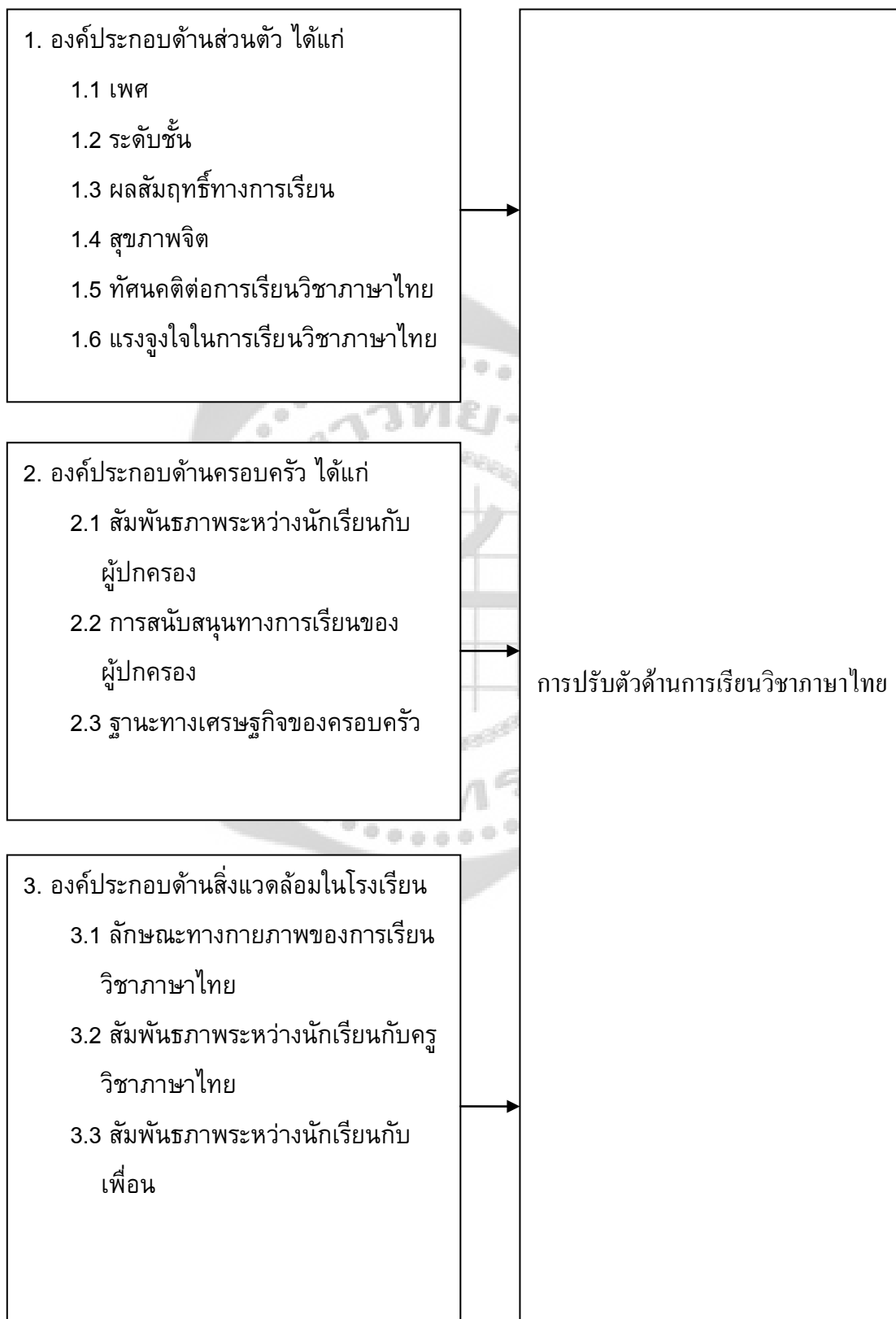
2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียน และเพื่อนที่มีต่อกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในด้านการเรียน การทำงาน และด้านส่วนตัว การรู้จักให้ และการยอมรับเคารพในสิทธิของเพื่อน สนใจในความรู้สึกของเพื่อน การห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมกัน และการทำกิจกรรมต่างๆร่วมกัน

กรอบแนวคิดการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

องค์ประกอบ 3 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สุขภาพจิต ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาไทย และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
2. องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยนำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นลำดับ ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย
  - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย
  - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย
  - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัว ด้านการเรียนวิชาภาษาไทย
  - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนศรีอยุธยา เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย

1.1.1 ความหมายของการปรับตัว

โคลแมน และแฮมแมน (Coleman and Hammen. 1981: 109) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึงผลของความพยายามของบุคคลที่พยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเองไม่ว่าปัญหานั้นจะเป็นปัญหาในด้านบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ หรือด้านอารมณ์ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม จนเป็นสถานการณ์ที่บุคคลนั้นสามารถทนอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้นๆ ได้อย่างมีความสุข

กุญชรี้ คำชาย (2540: 266) กล่าวว่า การปรับตัว เป็นกระบวนการที่บุคคลใช้ความพยายามที่จะสร้างความสมดุลระหว่างตนเองกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการดำรงชีวิตที่เป็นสุข และมีพื้นฐานอยู่บนความรู้สึกส่วนตัวมากกว่าจะอยู่กับการรับรู้ของผู้อื่น เนื่องจากความรู้สึกเป็นสุขหรือไร้สุขนั้น เป็นความรู้สึกเฉพาะตัวของบุคคลและรู้ได้ด้วยตนเอง

มาลี จุฑา (2542: 318) กล่าวว่า การปรับตัวหมายถึงความพยายามของบุคคลที่จะเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงพฤติกรรมของตนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่างๆ ที่ตนเกี่ยวข้องกับอยู่

จากเอกสารเบื้องต้น สรุปได้ว่า การปรับตัว (Adjustment) คือ กระบวนการอย่างหนึ่ง ของบุคคล ที่พยายามเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงพฤติกรรม เพื่อสร้างความสมดุลระหว่างตนเองกับสิ่งแวดล้อม ทำให้ดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุข กระบวนการนี้เป็นความรู้สึกเฉพาะที่ตนเองรับรู้ได้มากกว่าผู้อื่น

1.1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการปรับตัว

1.1.2.1 ทฤษฎีการปรับตัวของรอย (Roy)

แอนดรูส์และรอย (Andrew and Roy. 1991:33-35) ได้อธิบายถึงการปรับตัวไว้ว่า หมายถึง พฤติกรรมการตอบสนองของบุคคลเมื่อเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นต่อตนเองและสิ่งแวดล้อมของตนเองเพื่อปรับคงสภาพสมดุลทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม ซึ่งรอยเชื่อว่าคนเราประกอบด้วย กาย จิต สังคม (Man in a Biopsychosocialbeing) เป็นหน่วยเดียวกันที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้ (Unified Whole) องค์ประกอบทั้งสามนี้มีความสัมพันธ์ต่อกัน ทำงานผสมผสานเป็นหน่วยเดียวกัน เพื่อคงสภาพปกติสุข หรือภาวะสุขภาพดี สาเหตุใดก็ตามที่มีผลต่อกายย่อมมีผลกระทบต่อจิตใจด้วย ดังนั้นบุคคลต้องมีการปรับตัวเพื่อรักษาสมดุลของร่างกาย จิตใจ และสังคม บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการปรับตัวจะมีความมั่นใจในชีวิต ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นคือ มีสุขภาพดี ยอมรับความเป็นจริง และมีความพึงพอใจในชีวิต ส่วนผู้ที่ประสบความล้มเหลวในการปรับตัว จะมีปัญหาสุขภาพ ไม่ยอมรับความจริง เศร้าซึม เป็นต้น

แอนดรูและรอย (Andrew and Roy. 1991:33-35) ได้กล่าวถึงกลไกที่ใช้ในการปรับตัวเพื่อรักษาสมดุล ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

1. กลไกการควบคุม (Regulator Mechanism) เป็นกลไกการปรับตัวที่เกิดขึ้นอัตโนมัติ โดยที่บุคคลไม่รู้สึกรู้ตัว เป็นการทำงานร่วมกันของระบบประสาท ระบบต่อมไร้ท่อ การรับรู้และการตอบสนองเพื่อที่จะควบคุมการทำงานของร่างกายให้อยู่ในภาวะสมดุล

2. กลไกการรับรู้ (Cognator Mechanism) เป็นกลไกการปรับตัวที่เกิดจากประสบการณ์ และการเรียนรู้ ซึ่งเกี่ยวกับกระบวนการทางจิต สังคม ที่บุคคลใช้ในการปรับตัวให้เข้ากับภาวะเครียด บุคคลจะเรียนรู้การปรับตัวในส่วนนี้จากทักษะการเข้าสังคม ประสบการณ์ การแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่คล้ายคลึง และระดับการศึกษาซึ่งเป็นการทำงานของสมองในระดับสูง

กลไกการปรับตัวทั้ง 2 ส่วนจะเกิดความคู่กันเสมอ และทำงานร่วมกันเสมือนว่าเป็นหน่วยเดียวกัน โดยสิ่งเร้าจะผ่านเข้ามาทางกลไกการควบคุมแล้วส่งต่อไปที่กลไกรับรู้ ซึ่งการปรับตัวเพื่อคงภาวะสมดุลนั้น สามารถแสดงออกมาเป็นพฤติกรรม ซึ่งเป็นผลจากกลไกควบคุมและกลไกรับรู้ โดยรอย ใต้แบ่งไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. พฤติกรรมการปรับตัวตามความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นการตอบสนองของบุคคลในด้านร่างกาย พฤติกรรมจะปรากฏออกมาเป็นการทำงานของเซลล์เนื้อเยื่ออวัยวะและระบบ ซึ่งประกอบเป็นร่างกายของมนุษย์ เพื่อตอบสนองความมั่นคงทางด้านร่างกาย (Physiological Integrity) ซึ่งพิจารณาได้จากการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน (Basic Needs) ได้แก่ ความต้องการออกซิเจน อาหาร การขับถ่าย การทำกิจกรรมและการพักผ่อน การตอบสนองในด้านต่างๆ ต้องอาศัยการรับรู้ความรู้สึก การควบคุมน้ำและเกลือแร่ การทำงานของระบบประสาทและระบบต่อมไร้ท่อ โดยมีกลไกการควบคุมเป็นตัวเชื่อมโยงการทำงานและการตอบสนองออกมาเป็นพฤติกรรม เป้าหมายสูงสุดของการดำรงชีวิตในภาวะปกติสุขคือ สมดุล ซึ่งมนุษย์จะ พยายามปรับ รักษาภาวะเช่นนี้ไว้ ถ้าผลลัพธ์ของการปรับตัวไม่สามารถก่อให้เกิดการตอบสนองทางบวกได้ ก็จะปรากฏเป็นพฤติกรรมในทางลบหรือล้มเหลว (Maladaptation Behavior)

2. พฤติกรรมการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ (Self Concept) นอกเหนือจากการปรับตัวเพื่อให้ ได้มาซึ่งความต้องการด้านร่างกาย มนุษย์จำเป็นต้องมีความมั่นคงทางจิตใจ (Psychic Integrity) และสิ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อการคงไว้ซึ่งความมั่นคงทางจิตใจ คือ ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองอันเกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ตลอดจนการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ในทางจิตวิทยาเชื่อว่าพฤติกรรมทุกอย่างของมนุษย์ เป็นผลจากความนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเอง บุคคลที่มีความเชื่อมั่นและมองเห็นคุณค่าแห่งตน จะมีการปรับตัวต่อภาวะความกดดันต่างๆ ได้ดีกว่าบุคคลที่มีความรู้สึกต่อตนเองในทางลบ

3. พฤติกรรมการปรับตัวตามบทบาท หน้าที่ (Role Function) การแสดงบทบาทหน้าที่ต่างๆ ของบุคคลได้เหมาะสมทั้งทางด้านพฤติกรรมการแสดงออก อารมณ์และความรู้สึก เป็นการตอบสนองความต้องการเพื่อคงไว้ซึ่งความมั่นคงทางสังคม (Social Integrity) ในสถานการณ์ใดก็ตามที่บุคคลไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของตนได้ บุคคลต้องมีการปรับตัวเพื่อให้การแสดงบทบาทของตนเป็นไปตามปกติ หากจะสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับปัจจัยการปรับตัวของบุคคลนั้น

4. พฤติกรรมการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น (Interdependence Relation) ความจริงทางสังคมอีกประการหนึ่ง คือ การที่คนเราต้องการมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ถือว่าเป็นการตอบสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลเพื่อความมั่นคงทางสังคม (Social Integrity) ด้วยประการหนึ่ง ความพอเหมาะระหว่างการพึ่งพาตนเอง (Independence) การพึ่งพาผู้อื่น (Dependence) และการให้ผู้อื่นได้พึ่งพาตน มีส่วนช่วยให้เกิดความมั่นคงทั้งทางด้านจิตใจและสังคม โดยปกติบุคคลจะพยายามคงไว้ซึ่งความเป็นตัวของตัวเอง และยอมพึ่งพาอาศัยผู้อื่นในขอบเขตที่ตนเองและสังคมยอมรับ

1.1.3 สาเหตุของการปรับตัว

มาลี จุฑา (2542:319) กล่าวว่า การที่บุคคลพบกับอุปสรรค ย่อมทำให้เกิดความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่ไม่เป็นผลดีกับตนเอง ซึ่งบุคคลจะต้องเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆ ดังนี้

1. ความตึงเครียด (Tension) เป็นสภาวะทางอารมณ์เมื่อบุคคลประสพสิ่งใดแล้วพบกับอุปสรรค เมื่อไม่อาจแก้ปัญหาได้ย่อมเกิดความตึงเครียด ทำให้ปวดศีรษะได้ จึงหาทางปรับตัวเพื่อปรับสภาวะทางอารมณ์ เป็นต้น

2. ความคับข้องใจ (Frustration) เป็นสภาวะทางอารมณ์ประเภทหนึ่งที่บุคคลพบกับอุปสรรค เมื่อไม่อาจบรรลุผลสำเร็จตามเจตนาที่กำหนดไว้ได้ก็เกิดความคับข้องใจขึ้นได้ เช่น อาจมีอาการหงุดหงิด ถอนหายใจ ปั่นพึมพำ เป็นต้น

3. ความกดดัน (Pressure) เป็นสภาวะทางอารมณ์ที่บุคคลได้รับอุปสรรค หรือสิ่งแวดล้อมที่บุคคลเกี่ยวข้อง ทำให้เกิดความไม่สบายใจ และบุคคลจะหลีกเลี่ยงจากความกดดันดังกล่าวนี้

4. ความวิตกกังวล (Worry) เป็นสภาวะทางอารมณ์ที่บุคคลพบกับอุปสรรคหรือภารกิจสำคัญ เช่น ก่อนไปพบอาจารย์ ก่อนการสัมภาษณ์ และก่อนถูกสอบสวน เป็นต้น

วรารักษ์ ตระกูลสฤษดิ์ (2544: 2-3) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการปรับตัวคือ

1. เพื่อความอยู่รอดของชีวิตซึ่งตลอดชีวิตมนุษย์นั้นย่อมต้องผ่านการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ โดยตั้งแต่เริ่มปฏิสนธิในครรภ์มารดาคลอดออกมาเป็นทารกแรกเกิดและเติบโตมาจนถึงทุกวันนี้ ล้วนแต่ต้องพบกับการเปลี่ยนแปลงมาโดยตลอด ซึ่งทุกคนต้องปรับตัวเพื่อให้ชีวิตอยู่รอดในแต่ละช่วงชีวิต

2. เพื่อความสุขหรือการไม่มีทุกข์ เพื่อให้เรายอมรับสภาพที่เกิดขึ้นแล้วพยายามหาวิธีการแก้ไขปัญหาที่เลวร้ายให้บรรเทาเบาบางลง เมื่อเกิดปัญหาถูกขจัดให้หมดไป ความทุกข์ทั้งหมดไปด้วยความสบายใจก็ย่อมเกิดขึ้น

สรุปได้ว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดการปรับตัวคือปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อสภาวะทางอารมณ์ ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงรอบๆตัว โดยต้องพยายามแก้ไขปัญหาและอุปสรรคเหล่านั้น เพื่อให้เกิดความสุข

1.1.4 ลักษณะของการปรับตัวที่ดี

มาลี จุฑา (2542:319° 320) กล่าวว่า ในการที่บุคคลจะสามารถปรับตัวได้อย่างดีหรือไม่ นั้น จะต้องยึดถือและปฏิบัติตามหลักการปรับตัวที่ดี ดังนี้

1. จงมีสมาธิ (Meditation)
2. จงสงบเยือกเย็น (Equanimity)
3. จงยอมรับสภาพการณ์ด้วยความองอาจ (Resignation)
4. จงมีความกล้าหาญที่จะเผชิญกับเหตุการณ์ที่ร้ายแรงได้ (Courage)
5. จงมั่นใจถ้าจะเปลี่ยนความพ่ายแพ้ให้เป็นชัยชนะ (Determination)
6. จงเป็นผู้แพ้ที่ร่าเริง มีใช้ผู้แพ้ที่หมดอาลัย (Cheerfulness)
7. จงยิ้มแย้มต่อบุคคลอื่นทั่วไป (Pleasantness)

1.1.5 กลวิธีในการปรับตัว

เพราะพรรณ เปลียนภู (2542:77-79) กล่าวว่า การปรับตัวแบบกลวิธีปรับตัว (Defense Mechanism) เป็น “ทางออก” อย่างหนึ่งของคนเราเมื่อเกิดความคับข้องใจ และเมื่อเผชิญปัญหาแล้ว แก้ไม่ได้ ของบุคคล ซึ่งสามารถแสดงออกได้หลายอย่าง ดังต่อไปนี้

1. การหลีกเลี่ยงความจริงทำให้ไม่สบายใจโดยการที่ไม่ยอมรับ หรือพูดกลบเกลื่อน (Simple Denial)
2. การพยายามพูดหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง (Rationalization) การหาเหตุผลมาประกอบ มี 2 ลักษณะคือ
  - 2.1 แบบองุ่นเปรี้ยว (Sour Grape) คือ เมื่อเอาสิ่งนั้นไม่ได้ก็พยายามพูดกลบเกลื่อนว่า สิ่งนั้นไม่ดี
  - 2.2 แบบมะนาวหวาน (Sweet Lemon) คือ พยายามพูดให้คนอื่นเห็นด้วยว่าตนเองพอใจสภาพที่เป็นอยู่
3. การโยนความผิดของตนเองไปให้ผู้อื่น (Projections) หรือไม่ยอมรับข้อบกพร่องของตน บัดความผิดพลาดให้ผู้อื่น

4. การพยายามเก็บกด เรื่องราว สถานการณ์ หรือ เหตุการณ์บางอย่าง ที่ทำให้เกิดความ สะเทือนใจ การเก็บกด (Repression) อาจเกิดขึ้นอย่างกะทันหัน และไม่สามารถที่จะระลึกได้ ถ้า เป็นมากๆ จะกลายเป็นโรคจิตชนิดหนึ่ง คือ จะลืมเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับตนเอง
5. การพยายามหลีกเลี่ยงความจริงที่ทำให้สะเทือนใจ โดยการนึกคิดเพื่อฝันในเรื่อง อยากรจะเป็น (Fantasy)
6. การที่คนแสดงพฤติกรรมแบบย้อนกลับไปสู่สภาวะ พเก่า ๆ ที่ผ่านมา (Regression)
7. เมื่อมีเรื่องกลุ้มใจ ก็หาวิธีหนีความกลุ้มโดยการทำงาน หรือทำเป็นเรื่องยุ่งอยู่กับงาน อย่างหนึ่งอย่างใดคล้ายกับว่าจะทำได้ดีเป็นพิเศษ (Escape to Work and Perfection)
8. เมื่อมีเรื่องกลุ้มใจ หาทางออก โดยทำตัวเหมือนกับว่า มีความสนุกสนานและพอใจใน สถานการณ์นั้น (Compulsive Fun Seeking)
9. การทำตัวไม่ยุ่งเกี่ยวกับผู้อื่น เก็บตัว (Withdrawal) ทั้งนี้เนื่องจากเข้าใจตัวเองว่า มีปม ด้อย หรือไม่มีความสามารถ
10. การชดเชย หรือหาสิ่งทดแทน (Compensation) โดยพยายามหาสิ่งต่างๆ หรือทำ พฤติกรรมต่างๆ ทดแทนสิ่งที่ตนขาดไป
11. เมื่อไม่สามารถแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อบุคคล หรือ สิ่งของ ที่ทำให้โกรธได้ เพราะ สิ่งนั้นสูงกว่าหรือมีอำนาจมากกว่า ก็หันไปโต้ตอบ หรือ ย้ายความโกรธไปยังสิ่งที่ต่ำกว่า หรือมีภัย น้อยกว่า (Displacement)
12. การแสดงพฤติกรรมตรงกันข้ามกับความรู้สึกที่แท้จริง (Reaction Formation) การ พยายามคิดว่าตนเองเหมือนกับคนที่ตนบูชา หรือพยายามเอาลักษณะดีเด่นของคนอื่นมาเป็นของ ตนเอง (Identification)

1.1.6 แนวคิดเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียนภาษาไทย

ราตรี พงษ์สุวรรณ (2540:21) ได้ให้ความหมายของการปรับตัวด้านการเรียนไว้ว่า หมายถึง ความสามารถที่นักเรียนปรับปรุงตนเองเกี่ยวกับการเรียนที่นักเรียนประสบอยู่ ดังนี้

1. ด้านการฟังคำบรรยาย ปรับตัวโดยการตั้งใจฟังคำบรรยาย
2. ด้านการจดบันทึกจากการบรรยาย ปรับตัวโดยจดบันทึกหัวข้อที่สำคัญ เขียน คำอธิบายขยายหัวข้อสำคัญอย่างสั้น
3. ด้านการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ปรับตัวโดยการศึกษาวิธีการค้นคว้าในห้องสมุด ปรึกษารุ่นพี่ ขอคำแนะนำจากอาจารย์

4. ด้านการปฏิบัติจริงในห้องปฏิบัติการ ปรับตัวโดยการศึกษาคำอธิบาย การใช้ห้องปฏิบัติการอย่างละเอียด ฟังคำชี้แจงเกี่ยวกับการใช้ห้องปฏิบัติการจากอาจารย์ให้เข้าใจ ศึกษาคู่มือการปฏิบัติงานหรือคำสั่งในใบงานให้เข้าใจ

5. ด้านการฝึกฝนทักษะ ปรับตัวโดยการติดต่อขอเวลาเข้าฝึกฝนการทำงานในห้องปฏิบัติการมากขึ้น ปรึกษาอาจารย์ผู้สอน ดูแบบจากการปฏิบัติงานของเพื่อน แล้วนำมาปรับปรุงตนเองให้มีทักษะมากขึ้น

พยอม ฐฎฐรศ (2540:19) กล่าวว่า การปรับตัวด้านการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตัวด้านการเรียน ในห้องเรียน และ นอกห้องเรียน โดยแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศ วัย และระดับการศึกษา ได้แก่ความสนใจเอาใจใส่ในการเรียน การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค แก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนที่เกิดขึ้นจากตนเอง หรือสิ่งแวดล้อม ชักถามอาจารย์ ผู้สอนในบทเรียนที่ไม่เข้าใจ เรียนไม่ทันเพื่อน ไม่กล้าซักถามเพื่อน รวมทั้งสามารถเรียนได้อย่างปกติ

ดวงแข วิทยาสุนทรวงศ์ (2541:21) ที่ได้ให้ความหมายของการปรับตัวทางการเรียน เอาไว้ว่า หมายถึงความพยายามของนักเรียนนักศึกษาในการจัดตนเองให้สมดุลระหว่างการเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

จากเอกสารเบื้องต้น สามารถสรุปได้ว่า การปรับตัวด้านการเรียน หมายถึง พฤติกรรม การแสดงออกของนักเรียนที่มีต่อการเรียนในขณะนั้น ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน เพื่อให้สามารถจัดตนเองให้ได้อย่างสมดุล

1.1.7 การปรับตัวที่ดีในการเรียนวิชาภาษาไทย

ฐฎฐระนีญ์ นาคทรพรพ (2547:1) ได้กล่าวถึงคุณภาพของผู้เรียนภาษาไทย เมื่อจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ คือ

1. สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างดี
2. สามารถอ่าน เขียน ฟัง ดู และพูด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผลและคิดเป็นระบบ
4. มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน การแสวงหาความรู้และใช้ภาษาในการพัฒนาตน และสร้างสรรค์งานอาชีพ
5. ตระหนักในวัฒนธรรมการใช้ภาษาและความเป็นไทย ภูมิใจและชื่นชมในวรรณคดีและวรรณกรรมซึ่งเป็นภูมิปัญญาของคนไทย

6. สามารถนำทักษะทางภาษามาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามกาลเทศะและบุคคล
7. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสร้างความสามัคคีในความเป็นชาติไทย
8. มีคุณธรรม จริยธรรม มีวิสัยทัศน์ โลกทัศน์ที่กว้างไกลและลึกซึ้ง

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย

พยอม ฐฎุร (1984:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียน ได้แก่ เพศ นิัยในการเรียน การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง ความคาดหวังของบิดามารดา สภาพห้องเรียน ความสัมพันธ์ ระหว่างครูกับนักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สภาพโรงเรียน ลักษณะสถานที่ภายนอกห้องเรียน มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัว

2.1.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

2.1.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศ

เพอร์รี่ และบัสซี (Perry and Bussy. 1984:275) ได้กล่าวว่าเด็กหญิงมักจะมีปฏิกริยาโต้ตอบทางสังคมดี ในขณะที่เด็กชายส่วนใหญ่จะฉุนเฉียวและโยเย

อารี พันธุ์ณี (2544:33) กล่าวว่าไว้ว่าความแตกต่างทางเพศ หมายถึง ความแตกต่างในเรื่องต่างๆ ทางเพศชายและหญิงซึ่งวัฒนธรรมคือส่วนสำคัญในการกำหนด บทบาทที่แตกต่างกันของหญิงและชาย เช่น บางวัฒนธรรมถือว่า ชายเป็นช้างเท้าหน้า หญิงเป็นช้างเท้าหลัง หรือชายเป็นผู้นำหรือหญิงเป็นผู้ตาม เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างเพศ โดยมีเรื่องของวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชายนั้น วัฒนธรรมและสังคมเป็นตัวกำหนดความแตกต่างนั้น

2.1.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

มังคส์ (Nurmi. 1991:21; citing Monks. 1968) ได้ศึกษาการมองอนาคตของนักศึกษาชาวเดนมาร์ก จำนวน 1,424 คน ที่มีอายุระหว่าง 14-21 ปี ผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นมีความสนใจในเรื่องการเรียน การประกอบอาชีพ และอนาคตของครอบครัวที่อาศัยอยู่มาก โดยเด็กชายสนใจในเรื่องการเรียนและการประกอบอาชีพมาก ในขณะที่เด็กหญิงสนใจเกี่ยวกับอนาคตของครอบครัว และการแต่งงานมาก และเด็กชายยังมีความสนใจเกี่ยวกับนโยบายและความเปลี่ยนแปลงทางสังคมอีกด้วย

คาร์ตรอน และเลวี (Nurmi. 1991:18; citing carton Guerin & Levy. 1980) ได้ศึกษาการมองอนาคตด้านครอบครัวและอาชีพของวัยรุ่นชาวฝรั่งเศส จำนวน 80 คน ที่มีอายุระหว่าง 12-15 ปี ผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่มีอายุมากกว่ามีการวางแผนอนาคตยาวไกลกว่าวัยรุ่นที่มีอายุน้อยกว่า วัยรุ่นชายมีการวางแผนอนาคตยาวไกลกว่าวัยรุ่นหญิง วัยรุ่นที่มีอายุมากกว่าให้ความสำคัญกับอนาคตของครอบครัวมากกว่าวัยรุ่นที่มีอายุน้อยกว่า และวัยรุ่นหญิงให้ความสำคัญกับอนาคตของครอบครัวมากกว่าวัยรุ่นชาย

2.1.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

2.1.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545:5) ได้กำหนดระดับช่วงชั้นตามหลักสูตร การศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยได้กำหนดหลักสูตรเป็น ๔ ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียน ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6

2.1.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

ปิยพล คำมุงคุณ. (2549). การทำการศึกษานโยบายการเรียนวิชาสังคมศึกษาและวิธีแก้ไข ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกันมีนโยบายการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แฮริส (Harris. 1984:14) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้ขึ้นอยู่กับตัวแปร ด้านสติปัญญาและตัวแปรด้านอื่นๆ ที่ไม่ใช่สติปัญญา ส่วนการเผชิญความเครียดและการปรับตัวเป็น

การใช้สติปัญญาประเมินสภาพการณ์ว่าเป็นอันตรายหรือไม่ตลอดจนหาวิธีแก้ไขสิ่งที่เป็นอันตรายต่าง ๆ

2.1.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คอยโว (Koivo. 1983:2425-A) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและทัศนคติในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

กิลล์ (กัณฑ์กษัตริย์ เกษมพงษ์ทองดี . 2546:20 ; อ้างอิงจาก Gill. 1962) ได้ศึกษาการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่เรียนดีมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.1.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

2.1.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

คาสเมเยอร์ มิเชล และเบทรุส (Cassmeyer, Mitchell and Betrus. 1995:169) ได้กล่าวว่า การเผชิญความเครียดซึ่งเป็นวิธีสุดท้ายที่บุคคลใช้ในการปรับตัว เป็นกระบวนการทางสติปัญญาและทักษะที่แต่ละบุคคลใช้เมื่อพบกับสถานการณ์ที่ไม่ปกติ และระดับสติปัญญาของบุคคลจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้และเข้าใจถึงความเครียดและความสามารถของตนเองในการปรับตัว

ลักษณะ สรีรวิวัฒน์ (2545:3 ° 4) ให้ความหมายของสุขภาพจิตไว้ว่า สุขภาพจิตหมายถึง สภาพสมบูรณ์ของร่างกายและจิตใจ ปราศจากอาการผิดปกติ มีพฤติกรรมที่เหมาะสม ทำให้มีความสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีความเชื่อมั่นในตนเอง ไร้ความวิตกกังวล ไม่มีความเครียด และไม่มีความขัดแย้งภายใน สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้ดี รู้จักควบคุมอารมณ์ตามสถานการณ์อย่างเหมาะสม

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า สุขภาพจิต คือ สภาพสมบูรณ์ของร่างกายและจิตใจ ปราศจากอาการผิดปกติ มีพฤติกรรมที่เหมาะสม ทำให้มีความสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งการเผชิญความเครียดซึ่งเป็นวิธีสุดท้ายที่บุคคลใช้ในการปรับตัว เป็นกระบวนการทางสติปัญญาและทักษะที่แต่ละบุคคลใช้เมื่อพบกับสถานการณ์ที่ไม่ปกติ

2.1.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

กรีนเบิร์ก,ไซเกิล และไลทซ์ (Greenberg, Siegel and Leitch. 1983 : 373° 384) ได้ศึกษาเปรียบเทียบอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนกับบิดามารดาที่มีต่อสุขภาพจิตวัยรุ่น ในด้านการมองเห็นคุณค่าในตนเอง และความพึงพอใจในชีวิต โดยศึกษาในวัยรุ่นซึ่งกำลังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษา ในช่วงอายุ 12 ° 19 ปี แยกเป็นเพศชาย 123 คน เพศหญิง 79 คน วัยรุ่นเหล่านี้อาศัยอยู่ใน

ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับกลาง ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามวัดการปรับตัวในชีวิตประจำวันมโนคติต่อตัวเอง ความพึงพอใจในชีวิต ความใกล้ชิดกับบิดามารดา และกลุ่มเพื่อน ผลการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับบิดามารดา และกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับการมองเห็นคุณค่าในตัวเอง และความพึงพอใจในชีวิต นอกจากนี้ ยังพบว่าความใกล้ชิดกับบิดามารดาสามารถทำนายความพึงพอใจในชีวิตได้มากกว่าความใกล้ชิดกับเพื่อน นั่นคือสัมพันธภาพที่ดีกับบิดามารดา มีอิทธิพลต่อสุขภาพจิตวัยรุ่นมากกว่ากลุ่มเพื่อน

เทอร์แมน และฮัมเพรีย์ (Tyreman and Humphrey. 1984:1901) ได้ศึกษาปัญหาสุขภาพจิตของวัยรุ่นในช่วงอายุ 12 ° 16 ที่มีให้บริการด้านสุขภาพจิตจำนวน 24 คน โดยเปรียบเทียบกับวัยรุ่นในช่วงวัยเดียวกัน ซึ่งไม่มีปัญหาสุขภาพจิต โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับสุขภาพทั่วไปเหตุการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน การได้รับความช่วยเหลือจากครอบครัว และสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นที่มีปัญหาสุขภาพจิตได้รับความช่วยเหลือจากครอบครัวน้อยกว่า และต้องเผชิญกับความเครียดในชีวิตประจำวันสูงกว่าวัยรุ่นปกติ

2.1.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

2.1.6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2541:336) กล่าวว่า ทัศนคติ เป็นอัชฌาศัย (Disposition) หรือแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจจะเป็นได้ทั้งคน วัตถุ ความคิด (Idea) ทัศนคติอาจจะเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมีทัศนคติบวกต่อสิ่งใด ก็จะมีพฤติกรรมที่เผชิญกับสิ่งนั้น ถ้ามีทัศนคติลบก็จะหลีกเลี่ยง ทัศนคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้และการแสดงออกของค่านิยมและความเชื่อของบุคคล

สุชา จันทรเฒ (2544:270) ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า เป็นนามธรรมที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ในชีวิตของบุคคล และทัศนคติมีความสำคัญต่อการตอบสนองทางสังคมของบุคคลเป็นอย่างมาก คือบุคคลที่มีพฤติกรรมอย่างไรหรือกระทำสิ่งใดลงไปทัศนคติจะเป็นเครื่องกำหนด ดังนั้นทัศนคติจึงเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพของบุคคล และบุคคลที่มีทัศนคติต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆ ในลักษณะที่ต่างกันออกไป

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544:238) กล่าวถึงความหมายของทัศนคติ มีดังนี้

1. ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ หลังจากที่บุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น ความรู้สึกจึงแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ

1.1 ความรู้สึกในทางบวก เป็นการแสดงออกในทางลักษณะของความพึงพอใจ
เห็นด้วย ชอบ สนับสนุน

1.2 ความรู้สึกในทางลบ เป็นการแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบและไม่สนับสนุน

1.3 ความรู้สึกที่เป็นกลาง คือ ไม่มีความรู้สึกใดๆ

2. บุคคลจะแสดงความรู้สึกออกทางด้านพฤติกรรม ซึ่งแบ่งพฤติกรรมเป็น 2 แบบ คือ

2.1 พฤติกรรมภายนอก เป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ มีการกล่าวคำพูดสนับสนุน ทำหน้าตาบอกความพึงพอใจ

2.2 พฤติกรรมภายใน เป็นพฤติกรรมที่สังเกตไม่ได้ ชอบหรือไม่ชอบก็ไม่แสดงออกหรือความรู้สึกที่เป็นกลาง

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ทักษะคิด คือ แนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งทักษะคิดนี้จะเป็นเครื่องกำหนดพฤติกรรมของบุคคลทั้งภายในและภายนอก โดยจะแบ่งได้เป็นทักษะคิดทางบวกและทักษะคิดทางลบ

2.1.6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

สุวิมล ว่องวาณิช (2542:60) ศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นิสัยและทัศนคติในการเรียนโดยรวม เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนิสัยและทัศนคติในการเรียนเท่ากับ .398 และเมื่อแยกนิสัยและทัศนคติในการเรียนออกจากกัน พบว่ามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ .381 และ .322 ตามลำดับ

2.1.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย

2.1.7.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย

มาลี จุฑา (2545 : 138) กล่าวว่า แรงที่มากกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมตามความต้องการ หรือตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ นั้น เรียกว่า แรงจูงใจ

อารี พันธุ์มณี (2546 : 182) กล่าวว่า การเรียนรู้ใดๆก็ตาม ถ้าผู้เรียนมีความรู้สึกอยาก ร้อยากเรียน มีความเต็มใจ และพร้อมที่จะเรียนแล้ว แสดงว่าผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า แรงจูงใจ คือ แรงที่มากกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมตามความต้องการ หรือตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ นั้น ซึ่งการที่ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจนั้น หมายถึง การที่ผู้เรียนมีความรู้สึกอยาก ร้อยากเรียน มีความเต็มใจ และพร้อมที่จะเรียน

2.1.7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย

สมพร พรหมจรรย์ (2540:79-80) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2539 จำนวน 830 คน พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนจากมากที่สุด ไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บรรยากาศทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียน กับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน และเพศของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านครอบครัว

2.2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

2.2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ลักขณา สิริวัฒน์ (2545:26) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันหนึ่งในสังคมและได้ชื่อว่าเป็นสังคมแห่งแรกของมนุษย์ ซึ่งมีความสำคัญ ที่สุดในการก่อบุคลิกภาพ และสุขภาพจิตของบุคคลเพราะมนุษย์ จะเรียนรู้เรื่องการปรับตัวตั้งแต่แรกเกิดด้วยการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่หรือผู้ให้การเลี้ยงดู จนกว่าจะพ้นอกของพ่อแม่

2.2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541:116-117) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นศึกษาตอนต้น จำนวน 1,370 คน พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน กล่าวคือ ผู้ปกครองที่มีความคาดหวังกับพฤติกรรมการเรียน ตั้งเป้าหมายไว้สำหรับนักเรียน และต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จ โดยทำความเข้าใจ สนใจในการเรียน มีเวลาในการดูแลเอาใจใส่ด้านการเรียน ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจสนับสนุนส่งเสริม ซึ่งเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนที่ดี

2.2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

2.2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

นิเทศ เจริญภักดิ์ (2543:32) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตเด็ก โดยมีพ่อแม่ ผู้ปกครอง เป็นตัวจักรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อตัวเด็กอย่างยิ่ง ทั้งในด้านบุคลิกภาพ ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ตลอดจนความประพฤติ และรวมไปถึงความสำเร็จในชีวิตของเด็กก็ได้ถ้าจะพิจารณาถึงความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนซึ่งพ่อแม่ ผู้ปกครอง มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ไม่น้อยโดยเฉพาะพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีความมุ่งหวังต่อการประสบความสำเร็จของบุตรหลานของตน เขาย่อมต้องการให้เด็กได้รับการศึกษาในระดับที่สูงสุดเท่าที่จะทำได้ และประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี

ดี พ่อแม่ผู้ปกครองที่เข้าใจ จะให้ความสนใจในการศึกษาของเด็ก มีเวลาในการเอาใจใส่ดูแลการเรียนของเด็กให้คำแนะนำในการเรียนแก่เด็กเป็นอย่างดี สิ่งเหล่านี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กสามารถทำการศึกษาล่าเรียนจนประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี

2.2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

แวงและคนอื่นๆ (สุธาสินี ใจเย็น . 2545:37 ; อ้างอิงจาก Wang, Haertel, and Walberg 1994) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ช่วยให้เด็กได้สังเคราะห์เนื้อหาคำแนะนำในการเรียนของกลุ่มนักเรียน 179 บท รวบรวมผลการสังเคราะห์รายงานการวิจัย 31 รายการ และสำรวจความคิดเห็นของนักวิจัยการศึกษา 61 คน ได้ข้อมูลที่น่าสนใจ 11,000 รายการเกี่ยวกับปัจจัยที่ช่วยให้เด็กเรียนดี และได้นำข้อมูลที่มีความสอดคล้องกันอย่างมาก 28 ตัวแปร และใช้ Meta-analysis เพื่อสังเคราะห์ผลรวมของรายการวิจัยและข้อมูลผลที่ได้ออกมาจะเป็นค่าประมาณโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวแปรพบว่า สภาพแวดล้อมทางบ้านและการสนับสนุนของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการช่วยให้เด็กนักเรียนอยู่ในอันดับที่ 4 มีค่าเฉลี่ย 58.4

กุลวรรณ วิทยาวงศ์รุจิ (เสาวภา เบ็ญจพันธุ์ทวี . 2540 ; อ้างอิงจาก กุลวรรณ วิทยาวงศ์รุจิ . 2526:5-7 ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับการปรับตัว) ได้ทำการศึกษาคำสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับการปรับตัวของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน สห ศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายในกรุงเทพมหานคร จำนวน 499 คน ผลปรากฏว่า สัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัว โดยมีค่าสหสัมพันธ์ .4534 นั่นคือ เด็กวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวดีจะมีการปรับตัวดี แต่ถ้าวัยรุ่นมีสัมพันธภาพในครอบครัวไม่ดีก็จะปรับตัวไม่ดีไปด้วย ทั้งนี้เนื่องมาจากสภาพบ้านที่อบอุ่น ภายในบ้านมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันระหว่างพ่อแม่ลูก ทำให้ลูกสามารถปรับตัวได้ และเข้าสังคมได้โดยไม่ว่างให้เกิดปัญหาต่างๆ

2.2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

2.2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

แมคแคนเลส (พิศิษฐ ตัณฑวนิช และคนอื่นๆ . 2542 : 89 ; อ้างอิงจาก Mc.Candless. 1968) กล่าวว่าพ่อแม่ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ มักจะประสบความล้มเหลวในการปลูกฝังลูกให้มีความรับผิดชอบภายในบ้าน เพราะพ่อแม่ต้องทำงานไม่มีเวลาเอาใจใส่ลูกมาก

2.2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

อัญชลี ทองจันทร์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดเพชรบุรี โดยการวิเคราะห์เส้นทางพบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนโดยผ่านทางผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ .032

2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

2.3.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย

2.3.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย

แอนเดอร์สัน (ซัลลีนิ จุงพิวัฒน์.1970 : 39 ; อ้างอิงจาก Anedron. 1970) ได้ระบุถึงลักษณะบรรยากาศที่มีอิทธิพลและส่งเสริมต่อความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. ความเป็นกันเอง ความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนม ความคุ้นเคยของสมาชิกในกลุ่มผู้เรียน
2. การแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้
3. การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีรูปแบบที่สามารถปฏิบัติได้และให้ประโยชน์
4. การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอน ไม่ล่าช้าและมีความสอดคล้องเหมาะสม
5. การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น หนังสือ เครื่องมือวัสดุที่พร้อมจะใช้ได้อยู่ตลอดเวลา
6. การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน และมีความพยายามที่จะลดความขัดแย้งระหว่างกัน
7. ผู้สอนและผู้เรียนทราบจุดประสงค์และความคาดหวังในการเรียนอย่างชัดเจน
8. สร้างความเป็นธรรมชาติไม่เลือกที่รักมักที่ชังของครู ซึ่งยังผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้น
9. ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่ทำทลายความสามารถอยู่เสมอ
10. สร้างความตื่นตัวและขจัดความเฉื่อยชาอันเป็นสาเหตุของความเบื่อหน่ายต่อการเรียนการสอน
11. การตัดสินใจทำกิจกรรมต่าง ๆ มาจากผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่

12. ไม่ส่งเสริมการแบ่งพรรค แบ่งพวก ในหมู่นิสิต นักศึกษา
13. ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน

2.3.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย

อัญชลี ทองจันทร์ (2546:78) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดเพชรบุรี โดยการวิเคราะห์เส้นทางพบว่า สภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีอิทธิพลทางตรงต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนสูงสุด เท่ากับ .345

2.3.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.3.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

สุรางค์ โค้วตระกูล (2545:437) กล่าวว่า การรับรู้ของครูที่มีต่อนักเรียนเป็นตัวแสดงบทบาทและลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ดังนี้

1. นักเรียนแต่ละคนเป็นปัจเจกบุคคลและทุกคนมีบุคลิกภาพที่เป็นของเขาเองซึ่งต่างกับคนอื่น
2. นักเรียนทุกคนมาโรงเรียนเพราะอยากเรียน ฉะนั้นครูที่ดีจะรู้จักเร้าความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนไม่เบื่อหน่าย
3. ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนจะต้องเป็นไปด้วยดี นักเรียนไว้วางใจครูและสามารถพูดกับครูได้อย่างเปิดเผย โดยไม่ต้องกลัวถูกลงโทษ
4. ครูและนักเรียนต้องมีความสัมพันธ์แบบประชาธิปไตย นักเรียนสามารถออกความเห็น หือร่วมกับครูตั้งเกณฑ์ต่างๆ เพื่อใช้ในห้องเรียนได้
5. บรรยากาศของห้องเรียนที่ดีจะต้องเอื้อต่อการเรียนและเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียน โดยมีครูเป็นผู้สนับสนุน ให้กำลังใจ นักเรียนแต่ละคนให้พัฒนาทั้งด้านความรู้และบุคลิกภาพ

2.3.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ภาวิณี สุทธิพิเชษฐภักดิ์ (2545:144) พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอนต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยที่สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.3.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ทินดอลล์ และเกรย์ (Tindall; & Gray. n.d. :6-7) ได้ให้ความหมายของคำว่าเพื่อน (Peer) ว่า หมายถึง บุคคลที่แลกเปลี่ยนค่านิยม ประสบการณ์ วิถีชีวิตของกันและกันได้และมีอายุอยู่ในวัยเดียวกัน

ลักขณา สิริวัฒน์ (2545 : 37) กล่าวว่า หากเด็กถูกเพื่อนต่อต้านหรือรังเกียจเด็กจะรู้สึกว่าเหวขาดความอบอุ่น ไม่มั่นใจและเกิดความคับข้องใจไปจนถึงการมองโลกในแง่ร้ายซึ่งจะทำให้เด็กไม่มีความสุข

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น นสรูปได้ว่า เพื่อน คือ บุคคลที่แลกเปลี่ยนค่านิยม ประสบการณ์ วิถีชีวิตของกันและกันได้และมีอายุอยู่ในวัยเดียวกัน ซึ่งถ้าเด็กถูกเพื่อนต่อต้านหรือรังเกียจจะรู้สึกว่าเหวขาดความอบอุ่น ไม่มั่นใจและเกิดความคับข้องใจไปจนถึงการมองโลกในแง่ร้ายซึ่งจะทำให้เด็กไม่มีความสุข

2.3.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

เดอคอสเตอร์ (Decoster. 1984:5789-A) ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมพบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในการสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนศรีอยุธยา เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

3.1 ข้อมูลโรงเรียน

โรงเรียนศรีอยุธยา ตั้งอยู่ ณ ที่เช่าสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ เลขที่ 497 ถนนศรีอยุธยา เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร มีเนื้อที่ 16 ไร่ 3 งาน 60 ตารางวา บริเวณโรงเรียนส่วนหน้าจรดถนนศรีอยุธยา ส่วนหลังจรดถนนรางน้ำ

ประมาณ ปี พ.ศ.2494 กระทรวงศึกษาธิการมีโครงการจัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูแห่งใหม่ ในที่ดินทรัพย์สินแห่งนี้ ซึ่งในขณะนั้นบริเวณนี้เป็นตำบล พญาไท อำเภอดุสิต จังหวัดพระนคร ต่อมาภายหลัง โครงการก่อสร้างโรงเรียนฝึกหัดครูได้ถูกโยกย้ายไป เพราะโรงเรียนฝึกหัดครู ได้ที่ธรณีสงฆ์ วัดพระศรีมหาธาตุ อำเภอบางเขน แทน กระทรวงศึกษาธิการจึงได้โอน อาคารที่กำลังก่อสร้างให้อยู่ในสังกัดกรมวิสามัญศึกษา เปิดรับนักเรียนชายที่ไม่มีที่เรียนที่คุรุสภาโดยเรียกชื่ออย่างไม่เป็นทางการว่า "โรงเรียนรางน้ำ" และเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ.2494กรมวิสามัญได้ย้าย นักเรียนชายจากวัดราชาธิวาส อีกส่วนหนึ่งมาสมทบ อาคารเรียนสมัยนั้น บางส่วนเป็นอาคารชั่วคราว หลังคามุง

จาก ฝาเสื่อรำแพน พื้นดินเป็นห้องเรียน และกระทรวงศึกษาธิการ แต่งตั้งให้ นายพงษ์ แสงทอง เป็นครูใหญ่คนแรก

ปี พ.ศ.2494 ฯ พณฯ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ปลัดกระทรวงศึกษาธิการสมัยนั้น ตั้งชื่อโรงเรียนอย่างเป็นทางการว่า " โรงเรียนศรีอยุธยา " ในปีการศึกษา 2494 กระทรวงศึกษาธิการมีความจำเป็นต้องเปิดโรงเรียนสตรีขึ้นอีกแห่งหนึ่ง เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่ไม่มีที่เรียน จึงแต่งตั้งให้นางสาวเสวต จิ่งเจริญ เป็นครูใหญ่คนแรก และให้ใช้สถานศึกษา ที่โรงเรียนศรีอยุธยา ไปพลางก่อน โดยให้สร้างห้องเรียนขนาด 5 ห้องเรียนเพิ่มขึ้นอีก 2 หลัง และได้ใช้เป็นี่เรียน แล้วเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2495 โรงเรียนศรีอยุธยาที่รับนักเรียนหญิงแห่งนี้ได้เปิดทำการวันแรก โดยมีนักเรียนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 249 คน

ต่อมาปี พ.ศ.2496 กระทรวงศึกษาธิการได้ซื้อที่ดินของเอกชนระหว่างถนนระนอง 2 กั้น ถนนระนอง 3 คือ ริมถนนพระราม 6 ตำบลสามเสนใน อำเภอดุสิต จังหวัดพระนคร เพื่อสร้างโรงเรียนสตรีแต่เห็นว่าสถานที่แห่งนี้ เหมาะที่จะเป็นโรงเรียนชายมากกว่า จึงได้ย้ายนักเรียนชายจากโรงเรียนศรีอยุธยา ไปเรียน ณ สถานที่แห่งใหม่ ให้ชื่อว่า " โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย " โรงเรียนศรีอยุธยาจึงเป็นโรงเรียนสตรี ตั้งแต่วันที่ 15 เมษายน พ.ศ.2498

หลังจากนั้น ในปี พ.ศ.2539 นางเพ็ญศรี ไพรินทร์ ผู้อำนวยการโรงเรียนในสมัยนั้น ได้รับนโยบาย ของกรมสามัญศึกษา ในการรับ นักเรียนชาย เข้าเรียนด้วย จึงทำให้ในปีการศึกษา 2539 โรงเรียนศรีอยุธยาได้เปลี่ยนสถานะจากโรงเรียนสตรีและ เป็นโรงเรียนสหศึกษานับแต่นั้น

ต่อมาในสมัยผู้อำนวยการประวิทย์ พุทธิกุล ผู้อำนวยการโรงเรียนในขณะนั้น ได้ดำเนินการจัดสร้าง พระบรมราชานุสาวรีย์ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยกำหนดในวันที่ 1 กรกฎาคม 2539 เป็นวันปฐมฤกษ์ ในการสมทบทุนการจัดสร้างฯ ทั้งนี้ได้รับพระกรุณาจากสมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพัฒนาวดี เสด็จเป็นองค์ประธาน ในการบำเพ็ญพระกุศล ถวายพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว และพระราชทานเข็มที่ระลึกในพระมหากษัตริย์คุณ ถวายเงินสมทบทุนในการจัดสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์ วันที่ 24 มิถุนายน ต่อมา ในปี พ.ศ.2542 นายมานพ นพศิริกุล ผู้อำนวยการโรงเรียนได้ดำเนินการจัดพิธี อัญเชิญพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวจากสถาบันศิลปกรรม กรมศิลปากร จังหวัดนครปฐม มา ณ โรงเรียนศรีอยุธยา

จากนั้นในวันที่ 3 กันยายน พ.ศ.2542 สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพัฒนาวดี ทรงพระกรุณา รับโรงเรียนศรีอยุธยา ไว้ในพระอุปถัมภ์ โรงเรียนศรีอยุธยาจึงได้ชื่อ

ว่า โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดีนับแต่นั้น

3.2 หลักสูตรสถานศึกษา การศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้า ภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี

3.2.1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.2.1.1 คำอธิบายรายวิชา

การอ่านออกเสียง การอ่านในใจ วรรณกรรมที่เป็นร้อยแก้วและร้อยกรอง การอ่าน ทำนองเสนาะการอ่านจับใจความสำคัญ การใช้บริบทช่วยในการอ่านเพื่อการเข้าใจความหมาย ของ คำ สำนวน โวหาร การใช้แหล่งความรู้พัฒนาทักษะการอ่าน การใช้กระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์ วิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น การถ่ายทอดความรู้โดยการเล่าเรื่องและย่อเรื่องจากการอ่าน การเลือก อ่านหนังสือและท่องจำบทประพันธ์ตามความสนใจ มีมารยาทในการอ่านและนิสัยรักการอ่าน

การเขียนสะกดคำ คัดไทย บทอาขยาน การเขียนเรียงความ ย่อความ จดหมาย ส่วนตัว คำขวัญ คติพจน์ คำคม โครงการ รายงานเชิงวิชาการ โดยใช้แผนความคิดจัดลำดับ ความคิดก่อนการเขียนตามกระบวนการที่ถูกต้อง และใช้ภาษาอย่างประณีต สละสลวย การเขียนที่ได้จากการอ่าน การฟัง การดู การศึกษาค้นคว้า การรวบรวมข้อมูลและการจัดบันทึกอย่างเป็น ระบบ มีนิสัยรักการเขียน

การพูดแนะนำตนเอง การพูดรายงานเชิงวิชาการหน้าชั้นเรียนโดยใช้ประสบการณ์จากการอ่าน การฟัง การดู การใช้น้ำเสียง ถ้อยคำ สำนวนภาษาที่ถูกต้อง ชัดเจน จับใจความและเขียนเล่าเรื่องได้ มีมารยาทในการพูด การฟัง การดู

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติของภาษาและลักษณะของภาษาไทย ความรู้เกี่ยวกับชนิดของคำ และโครงสร้างของประโยค คำราชาศัพท์ การใช้พจนานุกรม การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ ศ สุกาษิต สำนวน คำพังเพย การใช้เลขไทย และการแต่งคำประพันธ์ ประเภทกาพย์

การศึกษาวรรณกรรมประเภทร้อยแก้วและร้อยกรอง รวมถึงการพิจารณาวรรณคดี วรรณกรรม ในด้านวรรณศิลป์ และคุณค่าด้านสังคม

3.2.1.2 หน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ 1.5 หน่วยกิต เวลา 120/ปี

1. การอ่าน	15	ชั่วโมง
2. การใช้แหล่งการเรียนรู้พัฒนาประสบการณ์	3	ชั่วโมง
3. การเลือกอ่านหนังสือเพื่อพัฒนาตนตามวัตถุประสงค์	6	ชั่วโมง
4. การใช้ผังมโนทัศน์สรุปและเชื่อมโยงความคิด	3	ชั่วโมง
5. การเขียนเรียงความ ย่อความ จดหมาย	15	ชั่วโมง
6. การเชิงสร้างสรรค์	6	ชั่วโมง
7. การฟังและการดูอย่างมีวิจารณญาณ	6	ชั่วโมง
8. การพูดในโอกาสต่างๆ	6	ชั่วโมง
9. หลักการใช้ภาษา	30	ชั่วโมง
10. วรรณคดีและวรรณกรรม	30	ชั่วโมง

3.2.2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.2.2.1 คำอธิบายรายวิชา

การอ่านออกเสียง การอ่านในใจ วรรณกรรมที่เป็นร้อยแก้วและร้อยกรอง การอ่าน ทำนองเสนาะการอ่านเพื่อแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น การใช้บริบทช่วยในการอ่านเพื่อการเข้าใจ ความหมายของคำ สำนวน โวหาร การใช้แหล่งความรู้พัฒนาทักษะการอ่าน การใช้กระบวนการ คิดเชิงวิเคราะห์ วิจัย แสดงความคิดเห็น การถ่ายทอดความรู้โดยการเล่าเรื่องและย่อ เรื่องจาก การอ่าน การเลือกอ่านหนังสือและท่องจำบทประพันธ์ตามความสนใจ มีมารยาทในการอ่านและนิสัย รักการอ่าน

การเขียนสะกดคำ คัดไทย บทอาขยาน การเขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายกิจ ธุระ ฐุกิจ โฆษณา กรอกข้อความตามต้องการ โครงงาน รายงานเชิงวิ ชาการ โดยใช้แผน ความคิดจัดลำดับความคิดก่อนการเขียนตามกระบวนการที่ถูกต้อง และใช้ภาษาอย่างประณีต สละสลวย การเขียนที่ได้จากการอ่าน การฟัง การดู การศึกษาค้นคว้า การรวบรวมข้อมูลและการ จัดบันทึกอย่างเป็นระบบ มีนิสัยรักการเขียน

การพูดอภิปราย โต้วาที โดยใช้ประสบการณ์จากการอ่าน การฟัง การดู การใช้ น้ำเสียง ถ้อยคำ สำนวนภาษาที่ถูกต้องชัดเจน จับใจความสำคัญและจับใจความสำคัญรองได้ มี มารยาทในการพูด การฟัง การดู

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ คำมูล คำประสม คำซ้ำ ประโยค และราชาศัพท์ การใช้ เครื่องหมายวรรคตอน สำนวน โวหาร เพลงกล่อมเด็ก การแต่งคำประพันธ์ประเภทโคลง

การศึกษาวรรณกรรมประเภทร้อยแก้วและร้อยกรอง ได้แก่ ราชาธิราช ตอน สมิง

พระรามอาสา ของ เจ้าพระยาพระคลัง (หน) บทความร้อยแก้วอย่างสั้น ของ ร.6 จำนวน 1 เรื่อง โคลงโลกนิติ ของสมเด็จพระยาเดชาดิศร บทพากย์โขน ตอน เอรಾವัน ของ ร.2 อิศรญาณ ภาษิต ของ พระยาอิศรานุภาพ (อัน) พระอภัยมณี ตอน พระอภัยมณีหนีนางผีเสื้อสมุทร ของ สุนทรภู่ หลักการอ่านหนังสือตามจุดประสงค์ของการอ่าน หนังสืออ่านนอกเวลาจำนวน 2 เล่ม / 1 ปีการศึกษา หลักการพินิจวรรณคดีในด้านวรรณศิลป์และด้านสังคม

3.2.2.2 หน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ 1.5 หน่วยกิต เวลา 120/ปี

1. การอ่าน	15	ชั่วโมง
2. การใช้แหล่งการเรียนรู้พัฒนาประสบการณ์	3	ชั่วโมง
3. การเลือกอ่านหนังสือเพื่อพัฒนาตามวัตถุประสงค์	6	ชั่วโมง
4. การใช้ผังมโนทัศน์สรุปและเชื่อมโยงความคิด	3	ชั่วโมง
5. การเขียนเรียงความ ย่อความ จดหมาย	15	ชั่วโมง
6. การเชิงสร้างสรรค์	6	ชั่วโมง
7. การฟังและการดูอย่างมีวิจารณญาณ	6	ชั่วโมง
8. การพูดในโอกาสต่างๆ	6	ชั่วโมง
9. หลักการใช้ภาษา	30	ชั่วโมง
10. วรรณคดีและวรรณกรรม	30	ชั่วโมง

3.2.3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.2.3.1 คำอธิบายรายวิชา

การอ่านออกเสียง การอ่านในใจ วรรณกรรมที่เป็นร้อยแก้วและร้อยกรอง การอ่าน ทำนองเสนาะการอ่านเพื่อสรุปเรื่องและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล การใช้บริบทช่วยในการอ่านเพื่อการเข้าใจความหมายของคำ สำนวน โวหาร การใช้แหล่งความรู้พัฒนาทักษะการอ่าน การใช้กระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์ วิจัย แสดงความคิดเห็น การถ่ายทอดความรู้โดยการเล่าเรื่อง และย่อเรื่องจากการอ่าน การเลือกอ่านหนังสือและท่องจำบทประพันธ์ตามความสนใจ มีมารยาทในการอ่านและนิสัยรักการอ่าน

การเขียนสะกดคำ คัดไทย บทอาขยาน การเขียนเรียงความ ย่อความ จดหมาย แสดงความคิดเห็น โคร่งงาน รายงานเชิงวิชาการ โดยใช้แผนความคิดจัดลำดับความคิดก่อนการเขียนตามกระบวนการที่ถูกต้อง และใช้ภาษาอย่างประณีต สละสลวย การเขียนที่ได้จากการอ่าน

การฟัง การดู การศึกษาค้นคว้า การรวบรวมข้อมูลและการจัดบันทึกอย่างเป็นระบบ มีนิสัยรักการเขียน

การพูดในโอกาสต่างๆ โดยใช้ประสบการณ์จากการอ่าน การฟัง การดู การใช้ น้ำเสียง ถ้อยคำ สำนวนภาษาที่ถูกต้องชัดเจน จับใจความสำคัญจากการฟัง การดู เพื่อแสดง ความรู้ ความคิดและทัศนะได้ มีมารยาทในการพูด การฟัง การดู

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ คำบาลี สันสกฤต สมมาส ๐ สอนธิ เขมร ภาษาต่างประเทศ อื่นๆ ในภาษาไทย กลุ่มคำ ชนิดของประโยค ราชาศัพท์ ศัพท์บัญญัติ คำทับศัพท์ ภาษาต่างประเทศภาษาไทย คำพังเพย เพลงพื้นบ้าน และการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอน

การศึกษาวรรณกรรมประเภทร้อยแก้วและร้อยกรอง ได้แก่ ศิลาวารีกหลักที่ 1 ด้านที่ 1 บทความร้อยแก้วอย่างสั้น ของ ร.6 จำนวน 1 เรื่อง นิราศภูเขาทองของสุนทรภู่ กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าของพระยาอุปกิตศิลปสาร โคร่งสุภาวชิตตฤมณการและโสฬสไตรยางศ์ของ ร.5 รามเกียรติ์ ตอน นารายณ์ปราบหนทก ของ ร.1 หลักการอ่านหนังสือตามจุดประสงค์ของการอ่าน หนังสือเรียนอ่านนอกเวลา จำนวน 2 เล่ม / 1 ปีการศึกษา หลักการพินิจวรรณคดีใน ด้านวรรณศิลป์และด้านสังคม

3.2.3.2 หน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ 1.5 หน่วยกิต เวลา 120/ปี

1. การอ่าน	15	ชั่วโมง
2. การใช้แหล่งการเรียนรู้พัฒนาประสบการณ์	3	ชั่วโมง
3. การเลือกอ่านหนังสือเพื่อพัฒนาตนตามวัตถุประสงค์	6	ชั่วโมง
4. การใช้ผังมโนทัศน์สรุปและเชื่อมโยงความคิด	3	ชั่วโมง
5. การเขียนเรียงความย่อความจดหมาย	15	ชั่วโมง
6. การเชิงสร้างสรรค์	6	ชั่วโมง
7. การฟังและการดูอย่างมีวิจารณญาณ	6	ชั่วโมง
8. การพูดในโอกาสต่างๆ	6	ชั่วโมง
9. หลักการใช้ภาษา	30	ชั่วโมง
10. วรรณคดีและวรรณกรรม	30	ชั่วโมง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1,707 คน เป็นนักเรียนชาย 711 คน และนักเรียนหญิง 996 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 602 คน เป็นนักเรียนชาย 252 คน และนักเรียนหญิง 350 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 555 คน เป็นนักเรียนชาย 222 คน และนักเรียนหญิง 333 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 550 คน เป็นนักเรียนชาย 237 คน และนักเรียนหญิง 313 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2551 จำนวน 285 คน เป็นนักเรียนชาย 119 คน และนักเรียนหญิง 166 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 100 คน เป็นนักเรียนชาย 42 คน และนักเรียนหญิง 58 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 93 คน เป็นนักเรียนชาย 37 คน และนักเรียนหญิง 56 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 92 คน เป็นนักเรียนชาย 40 คน และนักเรียนหญิง 52 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ตามตารางของยามาเน่ (Yamane. 1970 : 582) โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata)

1. ผู้วิจัยจำแนกประชากรออกเป็น 3 ระดับชั้น ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 602 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 555 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 550 คน

2. ผู้วิจัยจำแนกประชากรในแต่ละระดับชั้นเป็นเพศ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 602 คน เป็นนักเรียนชาย 252 คน และนักเรียนหญิง 350 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 555 คน เป็นนักเรียนชาย 222 คน และนักเรียนหญิง 333 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 550 คน เป็นนักเรียนชาย 237 คน และนักเรียนหญิง 313 คน

3. ผู้วิจัยประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากตารางของยามาเน่ (Yamane.1967 : 886-887) พบว่า ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 285 คน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้สัดส่วนประชากร : กลุ่มตัวอย่าง = 6 : 1 ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างได้ดังนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 100 คน เป็นนักเรียนชาย 42 คน และนักเรียนหญิง 58 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 93 คน เป็นนักเรียนชาย 37 คน และนักเรียนหญิง 56 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 92 คน เป็นนักเรียนชาย 40 คน และนักเรียนหญิง 52 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นและเพศ

ระดับชั้น	เพศชาย (คน)		เพศหญิง (คน)		รวม	
	ประชากร	กลุ่ม	ประชากร	กลุ่ม	ประชากร	กลุ่ม
	ตัวอย่าง		ตัวอย่าง		ตัวอย่าง	
มัธยมศึกษาปีที่ 1	252	42	350	58	602	100
มัธยมศึกษาปีที่ 2	222	37	333	56	555	93
มัธยมศึกษาปีที่ 3	237	40	313	52	550	92
รวม	711	119	996	166	1707	285

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 10 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ 60

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

- ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 10 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย

วิธีการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวได้แก่ เพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความหรือเติมข้อความในช่องว่าง ตามความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ ชาย หญิง
2. ระดับชั้น
  - ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
  - ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
  - ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ในภาคเรียนที่ผ่านมา
4. ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้เฉลี่ย.....บาท/ต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ 60

ผู้วิจัยใช้แบบคัดกรองสุขภาพจิตไทย จี เอช คิว (Thai GHQ 60) ซึ่งเป็นแบบคัดกรองสุขภาพจิต ของโกลด์เบิร์ก และพอลวิลเลียม (David Goldberg and Paul Williams) แปลเป็นไทย โดย นายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิทย์ และคณะ (2539) ประกอบด้วยคำถาม 60 ข้อ เป็นแบบคัดกรองสุขภาพจิตเบื้องต้น ไม่สามารถวินิจฉัยโรคได้

ตัวอย่างแบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ 60

คำชี้แจง สุขภาพโดยทั่วไปของนักเรียนในระยะ 2 - 3 สัปดาห์ที่ผ่านมาเป็นอย่างไรบ้าง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ใกล้เคียงกับสภาพของนักเรียนในช่วงนี้มากที่สุด โดยไม่รวมถึงปัญหาที่นักเรียนเคยมีในอดีต และกรุณาตอบคำถามทุกข้อ

แบบคัดกรองสุขภาพจิต

ในระยะ 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมา นักเรียน.....

- รู้สึกสบายและมีสุขภาพดี
 ไม่เลย ไม่มากกว่าปกติ ค่อนข้างมากกว่าปกติ มากกว่าปกติมาก
- รู้สึกต้องการยาบำรุงให้มีกำลังวังชา
 ไม่เลย ไม่มากกว่าปกติ ค่อนข้างมากกว่าปกติ มากกว่าปกติมาก

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้ที่ตอบสองข้อแรก จะได้คะแนน 0 คะแนน

ผู้ที่ตอบสองข้อหลัง จะได้คะแนน 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยศึกษาเกณฑ์ในการแปลความหมายของ ธนา นิลชัยโกวิทย์ และคณะ (2539) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

มีคะแนนตั้งแต่ 0 - 11

ผลคือ สุขภาพจิตดี

มีคะแนนตั้งแต่ 12 ขึ้นไป

ผลคือ สุขภาพจิตบกพร่อง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียน เพื่อสร้าง
นियามศัพท์เฉพาะ

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนของพัชชา สุวรรณพาณิชย์
(2550 : 89 - 91)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ตามแนวคิดที่ได้จาก
ข้อ 3.1 และ 3.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย เป็น
แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale
Type) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย
เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน
5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ด้านความรู้ วิชาภาษาไทยส่งเสริมให้นักเรียนมี ทักษะการพูด อ่าน เขียน ภาษาไทย ที่ดี					
00	การเรียนภาษาไทยเป็นเรื่องไม่สำคัญ					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
000	ด้านความรู้สึก นักเรียนมีความสุขเมื่อเรียนวิชา ภาษาไทย วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่น่าเบื่อหน่าย					
000	ด้านแนวโน้มในการแสดง พฤติกรรม นักเรียนตั้งใจเรียนวิชาภาษาไทย นักเรียนมักขาดเรียนวิชาภาษาไทย					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การประเมินค่าความหมายแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ตาม
แนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้
คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาไทย
คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง มีทัศนคติปานกลางต่อการเรียนวิชาภาษาไทย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

- 4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียน เพื่อสร้าง
นियามศัพท์เฉพาะ
- 4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนของนภดล บัวสาย(2545: 160 -
162)
- 4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย ตามแนวคิดที่ได้
จากข้อ 4.1 และ 4.2 ลักษณะของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย เป็น
แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale
Type) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย
เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน
5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนวิชา ภาษาไทยเพราะครูภาษาไทยสอนสนุก					
00	นักเรียนตั้งใจเรียนในวิชาภาษาไทย เพราะนักเรียนอยากได้คะแนนดี					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การประเมินค่าความหมายแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย ตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทยมาก
 คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทยปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทยน้อย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ของ พิไลวรรณ แดงขาว (2545: 91-92) และ วรรณภา ขาวนิ่ม(2548: 136-138)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และ 5.2 ลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
000	การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง นักเรียนมักปรึกษาเรื่องการเรียนกับผู้ปกครอง นักเรียนไม่พอใจที่ผู้ปกครองชอบพูดถึงเรื่องการเรียนของนักเรียน					
000	การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน ผู้ปกครองคอยตักเตือนให้นักเรียนทำการบ้าน ผู้ปกครองไม่สนใจว่านักเรียนจะกลับบ้านเวลาใด					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การประเมินค่าความหมายแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์(2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการสนับสนุน ทางการเรียนของผู้ปกครองของ เสาวคนธ์ สาทา (2550: 88 – 89)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2 ลักษณะของแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนปร มาณค่า(Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale Type) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ ยวกับการสนับสนุนทางการเรียนของ ผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใด ช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0 00	การสนับสนุนด้านวัตถุ ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนซื้อ อุปกรณ์การเรียนอย่างเพียงพอ ผู้ปกครองบังคับให้นักเรียนเรียนพิเศษ เพิ่มเติมทั้งที่นักเรียนไม่ยอมเรียน					
0 00	การสนับสนุนด้านเวลา ผู้ปกครองช่วยสอนการบ้านนักเรียน เมื่อมีปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับการ เรียน ผู้ปกครองไม่มีเวลาพูดคุยกับนักเรียน เกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การประเมินค่าความหมายแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

7.1 ผู้วิจัยศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียน เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนของกาญจนา โรจนอาภา(2550: 110 – 111) และพัชชา สุวรรณพาณิชย์ (2550: 86)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และ 7.2 ลักษณะของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
000	สถานที่เรียน ห้องเรียนวิชาภาษาไทยมีมุมการเรียนรู้ ห้องเรียนเป็นระเบียบเรียบร้อย					
000	สื่อ อุปกรณ์การเรียน ห้องเรียนวิชาภาษาไทยมีหนังสือเพียงพอ สื่อและอุปกรณ์การเรียนวิชาภาษาไทยอยู่ในสภาพที่ดีพร้อมใช้งาน					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก	ข้อความที่มีความหมายทางลบ
	(คะแนน)	(คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ดี	เกณฑ์การประเมินค่าความหมายแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย ตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้ คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย
ดีพอใช้	คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย
ไม่ดี	คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

8.1 ผู้วิจัยศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูเพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูของกมลวัฒน์ วันวิชัย (2545: 123) และณัชวดี จันทรฟอง (2549: 48 - 49)

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 8.1 และ 8.2 ลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชา

ภาษาไทย เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	พฤติกรรมของนักเรียนที่ปฏิบัติต่อครู					
0	นักเรียนให้เกียรติ และยกย่องครูวิชาภาษาไทย					
00	นักเรียนมักขอคำปรึกษาจากครูวิชาภาษาไทย					
	พฤติกรรมของครูที่ปฏิบัติต่อนักเรียน					
0	ครูวิชาภาษาไทยไม่มีความเป็นกันเองกับนักเรียน					
00	ครูวิชาภาษาไทยให้ความช่วยเหลือนักเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก	ข้อความที่มีความหมายทางลบ
	(คะแนน)	(คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การประเมินค่าความหมายแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย ตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทยดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทยดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทยไม่ดี

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

- 9.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ
- 9.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนของธาราวดี อธิมาทรานนท์ (2548: 136 - 137)
- 9.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 9.1 และ 9.2 ลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	นักเรียนเข้ากับเพื่อนได้ดี					
00	นักเรียนรู้สึกว่าเป็นเพื่อน ไม่สนใจว่า นักเรียนจะเสนอความคิดเห็นอะไร					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การประเมินค่าความหมายแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี
 คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้
 คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 10 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

10.1 ผู้วิจัยศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียน เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

10.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนของ พิพัฒน์ เป็นอาทิตย์ (2545: 126 - 127)

10.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 10.1 และข้อ 10.2 ลักษณะของแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	นักเรียนไม่สนใจเรียนวิชาภาษาไทย					
00	นักเรียนไม่กล้าถามครูวิชาภาษาไทย					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การประเมินค่าความหมายแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยไม่ดี

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ และผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test โดยเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามการวิจัย ได้ผลดังนี้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 26 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง 2.541 - 7.827

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง 2.766 - 8.590

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง จำนวน 27 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง 2.392 - 10.588

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง จำนวน 18 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง -2.164 -13.316

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 16 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง 2.320 – 7.409

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย จำนวน 29 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง 3.780 – 14.053

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 18 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง 4.361 – 12.305

ตอนที่ 10 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 18 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อระหว่าง 2.213 – 8.452

3. การหาความความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้เฉพาะข้อที่คัดเลือกแล้ว 2 ข้อ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ผลดังนี้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .874

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .846

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .916

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนทางกา รเรียนของผู้ปกครอง ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .865

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .838

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .913

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .902

ตอนที่ 10 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .785

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนโรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

2. ผู้วิจัย นำแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2552 จำนวน 285 ฉบับ ได้รับคืนครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ตอบมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบทดสอบ ผลปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
  - 2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง -กลุ่มต่ำ แล้วนำมาทดสอบด้วย t-test

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1

3.2 วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปรผลข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
T	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ใน t-Distribution
df	แทน	ระดับชั้นความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Squares)
$\hat{Y}$	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นปีที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ซึ่งพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นปีที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ซึ่งพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานการพยากรณ์
X_1	แทน	เพศ : ชาย
X_2	แทน	เพศ : หญิง

X ₃	แทน	ระดับการศึกษา : มัธยมศึกษาปีที่ 1
X ₄	แทน	ระดับการศึกษา : มัธยมศึกษาปีที่ 2
X ₅	แทน	ระดับการศึกษา : มัธยมศึกษาปีที่ 3
X ₆	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X ₇	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
X ₈	แทน	สุขภาพจิต
X ₉	แทน	ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย
X ₁₀	แทน	แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย
X ₁₁	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
X ₁₂	แทน	การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง
X ₁₃	แทน	ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย
X ₁₄	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย
X ₁₅	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
Y	แทน	การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษา ค้นคว้า ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลจำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไป ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรี

อยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี
เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน องค์ประกอบ
ด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สุขภาพจิต ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาไทย และ
แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่าง
นักเรียนกับผู้ปกครอง การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของ
ครอบครัว องค์ประกอบด้าน สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชา
ภาษาไทย สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ
เพื่อน และการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระ
อุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี

กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว
องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับการปรับตัวด้านการ
เรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินี
เธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าสัม
ประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้าน
ครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชา
ภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้า
เพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การ ถดถอย
พหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลจำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไป ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรี
อยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราช
เทวี กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไป ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา (N=285)

องค์ประกอบ	ระดับขององค์ประกอบ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	119	41.8
	หญิง	166	58.2
รวม		285	100.0
ระดับการศึกษา	มัธยมศึกษาปีที่ 1	100	35.1
	มัธยมศึกษาปีที่ 2	93	32.6
	มัธยมศึกษาปีที่ 3	92	32.3
รวม		285	100.0

จากตาราง 2 พบว่าเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศหญิงมากที่สุดคือ 166 คน คิดเป็นร้อยละ 58.2 รองลงมาคือเพศชาย มี 119 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มากที่สุดคือ 100 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 รองลงมาคือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คือ 93 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 และ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คือ 92 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สุขภาพจิต ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาไทย และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน ศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

องค์ประกอบที่ศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.85	.64	ปานกลาง
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	22932.42	21171.47	ปานกลาง
สุขภาพจิต	9.18	10.48	ปกติ
ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย	3.58	.55	ปานกลาง
แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย	3.55	.62	ปานกลาง
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ			
ผู้ปกครอง	3.70	.63	ดีพอใช้
การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง	3.56	.53	ปานกลาง
ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชา			
ภาษาไทย	3.27	.44	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชา			
ภาษาไทย	3.53	.62	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.70	.66	ดีพอใช้
การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย	3.36	.55	ดีพอใช้

จากตาราง 3 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง อยู่ในระดับปานกลาง มีสุขภาพจิต อยู่ในระดับปกติ มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย อยู่ในระดับปานกลาง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และการปรับตัวด้านการเรียน วิชาภาษาไทย อยู่ในระดับดีพอใช้

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินี

เชอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	Y
X ₁	1	-1.000**	.004	-.028	.024	-.195**	.186**	.086	-.113	-.144*	-.174**	-.151*	-.042	-.206**	-.345**	-.150*
X ₂		1	-.004	.028	-.024	.195**	-.186**	-.086	.113	.144*	.174**	.151*	.042	.206**	.345**	.150*
X ₃			1	-.512**	-.508**	.151*	.035	-.029	.048	-.031	.067	.137*	.003	-.086	-.071	-.039
X ₄				1	-.481**	.040	.032	-.120*	.003	.066	.030	-.062	.072	.069	.057	.088
X ₅					1	-.195**	-.068	.150*	-.052	-.035	-.098	-.078	-.074	.018	.015	-.049
X ₆						1	.093	-.113	.052	.175**	.324**	.234**	.039	.236**	.296**	.278**
X ₇							1	-.009	-.166**	-.107	-.037	.044	-.049	-.067	-.026	-.055
X ₈								1	-.207**	-.036	-.278**	-.209**	-.090	-.081	-.240**	-.130*
X ₉									1	.704**	.324**	.274**	.402**	.557**	.288**	.507**
X ₁₀										1	.367**	.365**	.423**	.635**	.364**	.595**
X ₁₁											1	.707**	.221**	.520**	.619**	.530**
X ₁₂												1	.278**	.417**	.558**	.481**
X ₁₃													1	.353**	.258**	.323**
X ₁₄														1	.580**	.775**
X ₁₅															1	.622**
Y																1

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตาราง 4 พบว่า องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_6) ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาไทย (X_9) แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย (X_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{11}) การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_{12}) ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย (X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย (X_{14}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15})

องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศหญิง (X_2)

องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศชาย (X_1) และสุขภาพจิต (X_8)

องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 (X_3) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 (X_4) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 (X_5) และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7)

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	3	57.956	19.319	184.307**
Residual	281	29.454	.105	
Total	284	87.410		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า มี 3 องค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร โดยมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

องค์ประกอบ	B	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₄	.460	.046	.511	.775	.600	424.518**
X ₁₄ X ₁₅	.241	.037	.288	.803	.645	255.812**
X ₁₄ X ₁₅ X ₁₀	.160	.040	.177	.814	.663	184.307**

$$a = .367$$

$$R = .814$$

$$R^2 = .669$$

$$SE_{est} = .135$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่า องค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์การปรับตัวด้านก การเรียนวิชา ภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร มี 3 องค์ประกอบ โดย เรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อย ที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย (X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15}) และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย (X_{10}) โดยองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนการปรับตัวด้านก การเรียนวิชาภาษาไทยของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานครได้ ร้อยละ 66.90 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มา เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์การปรับตัว ด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน ศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขต ราชเทวี กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .367 + .460X_{14} + .218X_{15} + .158X_{10}$$

สมการพยากรณ์การปรับ ตัวด้านก การเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน ศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขต ราชเทวี กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐานได้แก่

$$Z = .512X_{14} + .261X_{15} + .175X_{10}$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

2. องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร จำนวน 1,707 คน เป็นนักเรียนชาย 711 คน และนักเรียนหญิง 996 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 602 คน เป็นนักเรียนชาย 252 คน และนักเรียนหญิง 350

คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 555 คน เป็นนักเรียนชาย 222 คน และนักเรียนหญิง 333 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 550 คน เป็นนักเรียนชาย 237 คน และนักเรียนหญิง 313 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า รังนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร จำนวน 285 คน เป็นนักเรียนชาย 119 คน และ นักเรียนหญิง 166 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 100 คน เป็นนักเรียนชาย 42 คน และนักเรียนหญิง 58 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 93 คน เป็นนักเรียนชาย 37 คน และนักเรียนหญิง 56 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 92 คน เป็นนักเรียนชาย 40 คน และนักเรียนหญิง 52 คน ซึ่งทั้งหมดได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ตามตารางของยามานะ (Yamane. 1970 : 582) โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 10 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ 60 ผู้วิจัยใช้แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว 60 (Thai GHQ 60) เป็นแบบคัดกรองของสุขภาพจิตของ เดวิด โกลเบิร์ก และ พอล วิลเลียมส์ (David Gold and Paul Williams. 1988) แปลเป็นไทยโดย นายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิทย์ และคณะ (2539) ประกอบด้วยคำถาม 60 ข้อ เป็นแบบคัดกรองสุขภาพจิตเบื้องต้น ไม่สามารถวินิจฉัยโรคได้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 26 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.541 - 7.827 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .874

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.766 - 8.590 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .846

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 27 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.392-10.588 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .916

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ มีค่า t ระหว่าง -2.164 -13.316 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .865

ตอนที่ 7 แบบสอบถาม ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.320 – 7.409 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .838

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 29 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 3.780 – 14.053 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .913

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 4.361 – 12.305 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .902

ตอนที่ 10 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.213 – 8.452 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .785

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไป ขออนุญาต ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2552 จำนวน 285 ฉบับ ได้รับคืนครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ตอบมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ผลปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรม SPSS ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดย การคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_6) ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาไทย (X_9) แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย (X_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{11}) การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_{12}) ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย (X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย (X_{14}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15})
2. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศหญิง (X_2)

3. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศชาย(X_1) และสุขภาพจิต(X_8)

4. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 (X_3) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 (X_4) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 (X_5) และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7)

5. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย(X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15}) และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย (X_{10}) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 66.30

6. สมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

6.1 สมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .367 + .460X_{14} + .218X_{15} + .158X_{10}$$

6.2 สมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .512X_{14} + .261X_{15} + .175X_{10}$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_6) ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาไทย (X_9) แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย (X_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{11}) การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_{12}) ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย (X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย (X_{14}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15})

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความพร้อมด้านวิชาการ รวมทั้งมีความสามารถทางสติปัญญาที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ได้อย่ารวดเร็ว มีความพยายามมุ่งมั่น เอาใจใส่ต่อการเรียน เพื่อรักษาระดับผลการเรียนของตน ดังนั้น นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จึงมีพฤติกรรมในการเรียนวิชาภาษาไทยที่เหมาะสม ได้แก่ ทบทวนบทเรียนวิชาภาษาไทย ฝึกฝนการฟัง พูด อ่าน เขียนคำศัพท์ คำสะกด ประโยคต่าง ๆ และเขียนเรียงความตามบทเรียนในวิชาภาษาไทย เมื่อนักเรียนต้องเผชิญกับปัญหาด้านการเรียนวิชาภาษาไทย จึงสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น ในการเรียนวิชา ภาษาไทยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเอง ได้ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จึง มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิลล์ (กันต์กนิษฐ์ เกษมพงษ์ทองดี . 2546: 20; อ้างอิงจาก Gill. 1962) ซึ่งได้ศึกษาการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนดีมี ความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

1.2 ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาไทยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียน ที่มีทักษะคิดทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาไทย มี

การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ดี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาไทย รู้ถึงคุณค่า เห็นประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาไทย เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาตนเอง และใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง รวมทั้ง มีความพึงพอใจ สนใจในการเรียนวิชาภาษาไทย ดังนั้น นักเรียนจึงมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความเอาใจใส่ ตั้งใจเรียน วิชาภาษาไทย ได้แก่ ทบทวน บทเรียนวิชาภาษาไทย ฝึกฝนการฟัง พูด อ่าน เขียนคำศัพท์ คำสะกด ประโยคต่างๆ และเขียน เรียงความตามบทเรียนในวิชาภาษาไทย เมื่อนักเรียนต้องเผชิญกับปัญหาด้านการเรียนวิชาภาษาไทย จึงสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาไทยให้สอดคล้องกับ สภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเองได้ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียน วิชาภาษาไทย จึงมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงาน วิจัยของ นุจรีย์ มุราชัย (2551: 76) ซึ่งได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัย มหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า เจตคติต่อการเรียนวิชา คณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน

ดังนั้น ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย จึงมีความสัมพันธ์ทางบวก กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

1.3 แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัว ด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระ เจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียน ที่มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย มาก มีการ ปรับตัว ด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ดี ทั้งนี้เพราะ แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นแรง กระตุ้น ผลักดันให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ในการเรียน ดังนั้น นักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียน วิชาภาษาไทย ก็จะทุ่มเทความพยายามในการเรียนวิชาภาษาไทย ทบทวนบทเรียนวิชาภาษาไทย ฝึกฝนการฟัง พูด อ่าน เขียนคำศัพท์ คำสะกด ประโยคต่างๆ และ เขียนเรียงความตามบทเรียนในวิชาภาษาไทย กระตือรือร้นค้นคว้าเพิ่มเติมในเรื่องที่สงสัย และที่มี ประโยชน์ต่อการเรียนวิชาภาษาไทย และเมื่อมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาไทย นักเรียนเหล่านี้ก็ จะสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทยมาก จึง มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ดี ดังที่ อารี พันธุ์มณี (2546: 182) กล่าวว่า การเรียนรู้ ใดๆ ก็ตาม ถ้าผู้เรียนมีความรู้สึกรู้สึกอยากเรียน มีความเต็มใจ และพร้อมที่จะเรียนแล้ว แสดง ว่าผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว และสอดคล้องกับ ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2550: 90) ที่กล่าวว่า บุคคลที่มีแรงจูงใจในการทำสิ่งต่างๆ สูงจะมีความสนใจ เอาใจ ใส่ กระตือรือร้น ขยันขันแข็ง มานะพยายาม จึงสามารถทำสิ่งนั้นได้สำเร็จ

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน ดังนี้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชวดี จันทร์ฟอง (2549: 110) ซึ่งได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียน ในระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมัธยมประชาชนิเวณ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียน

ดังนั้น แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย จึงมีความสัมพันธ์ทางบวก กับการปรับตัวด้าน การเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

1.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี มีการปรับตัว ด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ดี ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองและบุคคลในครอบครัวของนักเรียนเป็นผู้ที่นักเรียนใกล้ชิดมากที่สุด จึงมีความสำคัญต่อนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง ดังที่ ลักขณา สิริวัฒน์ (2545: 26) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันหนึ่งในสังคมและได้ชื่อว่าเป็นสังคมแห่งแรกของมนุษย์ ซึ่งมีความสำคัญที่สุดในการก่อรูปบุคลิกภาพและสุขภาพจิตของบุคคล เพราะมนุษย์จะเรียนรู้เรื่องการปรับตัวตั้งแต่แรกเกิดด้วยการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่หรือผู้ให้การเลี้ยงดู จนกว่าจะพ้นออกของพ่อแม่ ดังนั้น การที่นักเรียนมีสัมพันธภาพดีกับผู้ปกครอง ได้รับความรัก ความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่ การอบรมสั่งสอนอย่างดีจากผู้ปกครอง รวมถึงการที่ผู้ปกครองให้คำแนะนำ ทั้งด้านส่วนตัวและด้านการเรียน ทำให้นักเรียนพร้อมที่จะเรียนรู้ ตั้งใจเรียน และไม่ย่อท้อต่อการเรียน เพื่อไม่ให้ผู้ปกครองผิดหวังกับผลการเรียนของตน เมื่อนักเรียนต้องเผชิญกับปัญหา ด้านการเรียนวิชาภาษาไทย จึงสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชา ภาษาไทยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเองได้เหมาะสม ได้แก่ ทบทวนบทเรียนวิชา ภาษาไทย ฝึกฝนการฟัง พูด อ่าน เขียนคำศัพท์ คำสะกด ประโยคต่างๆ และเขียนเรียงความตามบทเรียนในวิชาภาษาไทย ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี จึงมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี

ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลวรรณ วิทยาวงศ์รุจิ (สาวภา เบ็ญจพันธุ์ทวี. 2540: 5-7; อ้างอิงจาก กุลวรรณ วิทยาวงศ์รุจิ . 2526) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับการปรับตัวของ วัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในโ รงเรียนสหศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สัมพันธภาพในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัว

ดังนั้น นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

1.5 การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียน ที่ได้รับการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง มาก มีการปรับตัว ด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ดี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง ทั้งการสนับสนุนทางด้านวัตถุ อันได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียน เครื่องแต่งกาย และเงิน ค่าเล่าเรียน ให้แก่นักเรียนอย่างเพียงพอ ตามความ จำเป็นทางการเรียนของนักเรียน รวมทั้ง การสนับสนุนทางด้านวาจา อันได้แก่ การให้ความสนใจ ความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา และชี้แนะด้านการเรียน นักเรียนจึงมีความพร้อมในการเรียน ตั้งใจเรียน และไม่ย่อท้อต่อการเรียนวิชาภาษาไทย เพื่อให้ผู้ปกครองภูมิใจกับผลการเรียนของตน เมื่อนักเรียนต้องเผชิญกับปัญหาด้านการเรียนวิชาภาษาไทย จึงสามารถ จัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาไทยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเองได้เหมาะสม ได้แก่ ทบทวนบทเรียนวิชาภาษาไทย ฝึกฝนการฟัง พูด อ่าน เขียนคำศัพท์ คำสะกด ประโยคต่างๆ และเขียนเรียงความตามบทเรียนในวิชาภาษาไทย ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองมาก จึงมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541: 116-117) ซึ่งได้ศึกษา ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี ผลการวิจัย พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน

ดังนั้น นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

1.6 ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียน ที่ศึกษาในโรงเรียนที่มีลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทยดี มีการปรับตัว ด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ดี ทั้งนี้เพราะ สิ่งแวดล้อมทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่เหมาะสม สภาพห้องเรียน มีแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทสะดวก

สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่มีกลิ่นเหม็น และเสียงดังรบกวน มีมุมการเรียนรู้ บอร์ดนิทรรศการ ที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาไทย หนังสือ เทปเพลงไทย นิทานไทย และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ เกี่ยวกับวิชาภาษาไทยเพียงพอ จำนวน นักเรียน มีคุณภาพในการใช้งานที่เหมาะสม ทำให้ บรรยากาศการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ จูงใจให้นักเรียนสนใจเรียน วิชาภาษาไทย เอาใจใส่ในการทบทวนบทเรียนวิชาภาษาไทย ฝึกฝนการฟัง พูด อ่าน เขียน คำศัพท์ คำสะกด ประโยคต่างๆ และเขียนเรียงความตามบทเรียนในวิชาภาษาไทย เมื่อนักเรียน ต้องเผชิญกับปัญหาด้านการเรียนวิชาภาษาไทย จึงสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียน วิชาภาษาไทยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเองได้เหมาะสม ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนที่มีลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทยดี จึงมีการปรับตัว ด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี ดังที่ วิธฮอล (Willthall. 1979:347) กล่าวว่า การเรียนรู้ของนักเรียน จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบรรยากาศในการเรียนรู้นั้นมีความหมายต่อตัวผู้เรียน กล่าวคือ นักเรียนเห็นว่า ประสบการณ์นั้นตรงกับความต้องการและความเหมาะสมกับลักษณะของ นักเรียน และไม่ใช่ว่า บรรยากาศที่ขูเข้ญ กล่าวคือ นักเรียนไม่รู้สึกลัวสถานการณ์นั้นๆ มีความน่ากลัว หากแต่รู้สึกว่าคุณ ได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ในสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีแต่ความจริงใจต่อกัน

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีน้อยมาก จึงขออ้างอิง ผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน ดังนี้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมาลี สุวรรณภักดี (2541: 54) ซึ่งได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลในเขต ภาคใต้ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมวิทยาลัย มีความสัมพันธ์ ทางบวกกับการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทยจึงมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาใน พระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

1.7 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย มีความสัมพันธ์ทางบวก กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยา ในพระ อุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียน ที่มีสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับครูวิชาภาษาไทยดี มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ดี ทั้งนี้เพราะ การที่ นักเรียนและครูวิชาภาษาไทยมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน โดยที่นักเรียนปฏิบัติต่อครู ด้วย ความเคารพ เชื่อฟัง ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครู ขอคำปรึกษาทั้งด้านส่วนตัว และด้านการเรียน รวมทั้ง การที่ ครูปฏิบัติต่อนักเรียน โดยให้ความรักความอบอุ่น ความเป็นกันเองกับนักเรียน ตั้งใจอบรมสั่งสอน ยอมรับความคิดเห็น และให้คำปรึกษากับ ทั้งด้านส่วนตัว และด้านการเรียน ดังที่ สุรางค์ ไคว์ตระ กุล (2545: 437) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนจะต้องเป็นไปด้วยดี นักเรียนไว้วางใจ

ครูและสามารถพูดกับครูได้อย่างเปิดเผย สัมพันธภาพอันดีระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทยที่มีต่อกัน ทำให้นักเรียนไม่มีความรู้สึกเป็นอคติ กับครูวิชาภาษาไทย ไม่เครียด และกดดันในการเรียนวิชาภาษาไทย เมื่อนักเรียนต้องเผชิญกับปัญหาด้านการเรียนวิชาภาษาไทย นักเรียนพร้อมที่จะขอคำปรึกษาจากครูวิชาภาษาไทย และมีทัศนคติทางบวกต่อครูวิชาภาษาไทย ทำให้นักเรียนเอาใจใส่ในการเรียนวิชาภาษาไทย ทบทวนบทเรียน ฝึกฝนการฟัง พูด อ่าน เขียนคำศัพท์ คำสะกด ประโยคต่างๆ และเขียนเรียงความตามบทเรียนในวิชาภาษาไทย ด้วยเหตุนี้นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทยดี จึงมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี

เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน ดังนี้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุราสินี ใจเย็น (2545: 75) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตัวเองของนักศึกษาในโรงเรียนที่เปิดสอนระบบการศึกษาทางไกลในเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าพบว่า นักศึกษาที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ดี มีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตัวเองสูง

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

1.8 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ดี ทั้งนี้เพราะ การ ที่นักเรียนและเพื่อนให้ความช่วยเหลือ ฟังพาอาศัยซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ในด้านการเรียน การทำงาน ด้านส่วนตัว การยอมรับเคารพในสิทธิของเพื่อน ห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมกัน และการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันทั้งในและนอกชั้นเรียน ทำให้อสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน กับเพื่อนดี นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 นั้นอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น เพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อนัก เรียนในวัยนี้มาก หากนักเรียนมี เพื่อนในกลุ่มเดียวกันที่เอาใจใส่ในต่อการวิชาภาษาไทย ขยันทบทวน บทเรียนวิชาภาษาไทย นักเรียนและเพื่อน จะ ชักชวนกันศึกษาหาความรู้ ทบทวนบทเรียนวิชาภาษาไทยให้กันและกัน จึงทำให้สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาไทยได้อย่างเหมาะสม กับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตน ด้วยเหตุนี้นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี จึงมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงาน วิจัยของ ชูติญา แสงละมุน (2544 : 90) ที่ได้ศึกษาการปรับตัวของนักเรียนในโรงเรียนประจำ ของโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย

พบว่านักเรียนที่สามารถปรับตัวได้ดีเป็นผลอันเนื่องมาจากการพบปะสังสรรค์กับเพื่อน ได้พูดคุยกับเพื่อน จึงส่งเสริมให้มีการปรับตัวที่ดี

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จึงมีความสัมพันธ์ทางบวก กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

2. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศ: หญิง (X_2)

2.1 เพศ: หญิง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนหญิง มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ดี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น นักเรียนหญิงจะมีความละเอียดอ่อน ใจเย็น ควบคุมอารมณ์ได้ดี และมีวุฒิภาวะ สูงกว่านักเรียนชายในวัยเดียวกัน ดังที่ ฮาวิกเอิร์สท์ (วรรัตน์ ประสิทธิชัยกิจ . 2537: 30; อ้างอิงจาก Havighurst. 1953) กล่าวว่า นักเรียนหญิงเป็นผู้ที่พร้อมจะปรับตัวเข้ากับทุกคน และเป็นเพศที่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ดีกว่า สามารถที่จะสร้างมนุษยสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน และต่างเพศได้ง่าย จึงทำให้การปรับตัว ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมต่างๆ เป็นไปได้อย่าง เมื่อนักเรียนหญิงต้องเผชิญกับปัญหาด้านการเรียนวิชาภาษาไทย จึงสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาไทยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเองได้เหมาะสม ได้แก่ ทบทวนบทเรียนวิชาภาษาไทย ฝึกฝนการฟัง พูด อ่าน เขียนคำศัพท์ คำสะกด ประโยคต่างๆ และเขียนเรียงความตามบทเรียนในวิชาภาษาไทย ด้วยเหตุนี้ นักเรียนหญิง จึงมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี

เนื่องจาก การวิจัยที่ศึกษากับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน ดังนี้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฏฐา จันทร์พอง(2549: 108) ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่าเพศหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ การปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

ดังนั้นเพศ: หญิง จึงมีความสัมพันธ์ทางบวก กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

3. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศ: ชาย (X_1) และสุขภาพจิต (X_8)

3.1 เพศ: ชาย มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนชาย มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ไม่ดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น นักเรียนชายจะเริ่มสนใจเพศตรงข้าม ติดเพื่อน อาย กู้ อาย กลองในสิ่งแปลกใหม่ ทำให้นักเรียนชาย ใส่ใจในการเรียนน้อยลง ไม่แบ่งเวลาเพื่อทบทวนบทเรียนวิชาภาษาไทย ฝึกฝนการฟัง พูด อ่าน เขียนคำศัพท์ คำสะกด ประโยคต่างๆ และเขียนเรียงความตามบทเรียนในวิชาภาษาไทย ซึ่งวิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่ผู้เรียนต้องขยันหมั่นเพียร และให้เวลาในการทบทวนบทเรียนเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจในเนื้อหาวิชาภาษาไทยได้ ด้วยเหตุนี้นักเรียนชาย จึงมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยไม่ดี ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของไพบุลย์ อินทรวินา (2522:181-183) ที่ศึกษาปัญหาความต้องการและปัญหาการปรับตัวของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยการศึกษาประสานมิตร พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงประสบปัญหาในการปรับตัวพอกัน แต่นักเรียนชายมีปัญหาการปรับตัวมากกว่านักเรียนหญิง

ดังนั้นเพศ: ชาย จึงมีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

3.2 สุขภาพจิต มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่มีคะแนนสุขภาพจิต น้อย หมายถึง นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดี มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี ทั้งนี้เพราะ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดี มีจิตใจแจ่มใส มองโลกในแง่ดี มีความสามารถในการปรับตัวให้อยู่ในสังคม สิ่งแวดล้อมได้เหมาะสม รวมถึงสามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข มีความพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ดังที่ ลักขณา สิริวัฒน์ (2545: 75) ที่กล่าวว่า สุขภาพจิตเป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ทางสุขภาพของมนุษย์ที่สามารถรับรู้ถึงความคิด อารมณ์ของตนเอง และสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นได้ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดี มีการปรับตัวที่ดี จะมีความสุขเมื่อสามารถทำตนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมนั้นๆ ดังนั้น นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดี เมื่อเผชิญกับปัญหาด้านการเรียนวิชาภาษาไทย จึงสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาไทยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเองได้เหมาะสม ได้แก่

ทบทวนบทเรียนวิชาภาษาไทย ฝึกฝนการฟัง พูด อ่าน เขียนคำศัพท์ คำสะกด ประโยคต่างๆ และเขียนเรียงความตามบทเรียนในวิชาภาษาไทย ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดี จึงมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี

ดังนั้น สุขภาพจิต จึงมีความสัมพันธ์ทางลบ กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

4. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 1 (X_3) ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 2 (X_4) ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 3 (X_5) และ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7) อภิปรายได้ดังนี้

4.1 ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บางคนมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บางคนมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยไม่ดี อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บางคน มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนได้ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาภาษาไทยมาพอสมควรตั้งแต่การเรียนระดับชั้นประถมศึกษา จึงทำให้นักเรียนมีพื้นฐานวิชาภาษาไทยดี เมื่อเผชิญกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาไทย และเนื้อหาวิชาภาษาไทยที่ยากขึ้น จึงสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาไทยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเองได้เหมาะสม ได้แก่ ทบทวนบทเรียนวิชาภาษาไทย ฝึกฝนการฟัง พูด อ่าน เขียนคำศัพท์ คำสะกด ประโยคต่างๆ และเขียนเรียงความตามบทเรียนในวิชาภาษาไทย ด้วยเหตุนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บางคน จึงมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บางคนมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยไม่ดี ทั้งนี้เพราะ นักเรียน มีพื้นฐานทางวิชาภาษาไทยไม่ดี ไม่มีความถนัดในการเรียนวิชาภาษาไทย ขาดความเข้าใจในเนื้อหาสาระของ วิชาภาษาไทย เมื่อเผชิญกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาไทย และเนื้อหาวิชาภาษาไทยที่ยากขึ้น จึงไม่สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาไทยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเองได้เหมาะสม ด้วยเหตุนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บางคน จึงมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี

ดังนั้น ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

4.2 ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 2 ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 บางคนมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 บางคนมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยไม่ดี อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 บางคน มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนได้ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาภาษาไทยตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แล้ว จึงทำให้มีพื้นฐานทางวิชาภาษาไทยดี โดยรู้ว่าควรปฏิบัติตนอย่างไรเพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูง ทำให้มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับเนื้อหาวิชาภาษาไทยที่ยากขึ้นได้เหมาะสม ด้วยเหตุนี้ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 บางคน จึงมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 บางคนมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยไม่ดี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนไม่สนใจ ตั้งใจในการเรียนวิชาภาษาไทยเท่าที่ควร และขาดความถนัดในการเรียนวิชาภาษาไทย ประกอบกับนักเรียนอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่คึกคะนอง นักเรียนจะติดเพื่อน และให้ความสนใจในกิจกรรมอื่นๆ เช่น กีฬา กิจกรรมนันทนาการต่างๆ เพื่อค้นหาเอกลักษณ์ของตนเองมากกว่าการเรียน เมื่อเผชิญกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาไทย และเนื้อหาวิชาภาษาไทยที่ยากขึ้น จึงไม่สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาไทยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเองได้เหมาะสม ด้วยเหตุนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 บางคน จึงมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยไม่ดี

ดังนั้น ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 2 จึงไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

4.3 ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 บางคนมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 บางคนมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยไม่ดี อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 บางคน มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี ทั้งนี้เพราะนักเรียน มีความมุ่งมั่นในการศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จึงมีความมุ่งมั่น กระตือรือร้นในการศึกษาหาความรู้ ตั้งใจเรียนในรายวิชาต่างๆ รวมทั้ง วิชาภาษาไทย เพื่อรักษาระดับผลการเรียนของตน และเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในรายวิชาภาษาไทยอย่างแตกฉาน ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ยต่อไป ดังนั้น เมื่อเผชิญกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาไทย และเนื้อหาวิชาภาษาไทยที่ยากขึ้น นักเรียนจึงพยายามแก้ปัญหาดังกล่าวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเอง ด้วยเหตุนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 บางคนจึงมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 บางคนมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยไม่ดี ทั้งนี้เพราะ นักเรียน มีภาระงานจากรายวิชาต่างๆ มาก ทำให้เกิดความเครียดและกดดันจึงเกิดความท้อแท้ เบื่อหน่ายต่อการเรียน และการอ่านหนังสือสอบ จึงไม่สนใจในการเรียนวิชาภาษาไทย ไม่ทบทวนบทเรียนวิชาภาษาไทย เมื่อเผชิญกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาไทย และเนื้อหาวิชาภาษาไทยที่ยากขึ้น จึงไม่สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาไทยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเองได้เหมาะสม ด้วยเหตุนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 บางคน จึงมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยไม่ดี

ดังนั้น ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงไม่มีความสัมพันธ์กับ การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

4.4 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียน บางคนและผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี และนักเรียนบางคนและผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยไม่ดี อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนบางคนและผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีความพร้อมในการให้ทุนทรัพย์แก่นักเรียน ซึ่งปัจจุบันนอกจากเนื้อหาในตำราวิชาภาษาไทยทั่วไปแล้ว นักเรียนบางคนยังชวนชวนเพิ่มพูนความรู้ เช่น การเรียนพิเศษวิชาภาษาไทยนอกเวลาเรียน รวมทั้งการสืบค้นเนื้อหาวิชาภาษาไทยผ่าน อินเทอร์เน็ต เป็นต้น การกระทำดังกล่าวทำให้นักเรียนได้มีโอกาสทบทวนบทเรียนวิชาภาษาไทย และฝึกฝน ความสามารถด้านภาษาไทย ดังนั้นเมื่อเผชิญกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาไทย และเนื้อหาวิชาภาษาไทยที่ยากขึ้น จึงสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาไทยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเองได้เหมาะสม

ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูงนักเรียน จึงมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี

นักเรียนบางคนที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยไม่ดี ทั้งนี้ เพราะ ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีทุนทรัพย์ในการสนับสนุนด้านการเรียนวิชาภาษาไทยแก่นักเรียนได้เต็มที่ แต่บางครั้งขาดการคำนึงถึงความเหมาะสมหรือความจำเป็น ทำให้นักเรียนไม่เห็นคุณค่าของทุนทรัพย์ที่ผู้ปกครองส่งเสียให้เล่าเรียน นอกจากนี้ ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีบางคน ตามใจนักเรียนเกิน ไม่ว่ากล่าวตักเตือน ชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสมให้แก่ นักเรียน จึงทำให้นักเรียนไม่สนใจไม่เอาใจใส่ต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ไม่ขยันหมั่นเพียรเรียนวิชาภาษาไทย และฝึกฝนความสามารถด้านภาษาไทยต่างๆ ดังนั้นเมื่อเผชิญกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาไทย และเนื้อหาวิชาภาษาไทยที่ยากขึ้น จึงไม่สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาไทยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเองได้เหมาะสม ด้วยเหตุนี้ นักเรียนบางคนที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง จึงมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยไม่ดี

ดังนั้น ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับ การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

5. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย (X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15}) และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย (X_{10})

5.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย เป็นปัจจัยอันดับแรกที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี ทำให้มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี ทั้งนี้เพราะ สัมพันธภาพ อันดีระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย เป็นสิ่ง สำคัญที่ช่วยให้บรรยากาศการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยเป็นไปอย่างสบาย ไม่ตึงเครียด และอบอุ่น ทำให้นักเรียนไม่มีความรู้สึกมี อคติ ต่อครูวิชาภาษาไทย ไม่รู้สึกกังวล และกดดันในการเรียนวิชาภาษาไทย ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545: 55) กล่าวว่า ครูมีบทบาทมากในการช่วย ผ่อนคลายหรือปลุกเร้าความวิตกกังวลของเด็ก เมื่อเด็กมีปัญหาที่โรงเรียน เขาย่อมต้องการความเห็นอกเห็นใจจากครู ต้องการ ได้ยินคำพูดที่ทำให้เขาชื่นใจ มีความรู้สึกที่ดีขึ้น ลดความวิตกกังวล และเพิ่มความมุ่งมั่นที่จะทำสิ่งที่ดีที่สุด ดังนั้นเมื่อนักเรียนต้องเผชิญกับ ปัญหาด้านการเรียนวิชาภาษาไทย จึงพร้อมที่จะขอ

คำปรึกษาจากครูวิชาภาษาไทย และมีทัศนคติทางบวกต่อครูวิชาภาษาไทย ทำให้นักเรียนเอาใจใส่ในการเรียนวิชาภาษาไทย ทบทวนบทเรียน ฝึกฝนการฟัง พูด อ่าน เขียนคำศัพท์ คำสะกด ประโยคต่างๆ และเขียนเรียงความตามบทเรียนในวิชาภาษาไทย ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทยดี จึง ทำให้มี การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุท (Buth. 1998: 645) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน พบ ว่า ครูที่พยายาม รู้จักกับนักเรียน ให้ความเห็นอกเห็นใจ ส่งเสริมการเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับตัวที่ดีขึ้น มากกว่าครูที่ไม่เคยให้ความสนใจในตัวนักเรียนเลย

ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย จึงมีอิทธิพล ต่อการปรับตัวด้าน การเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร มากที่สุดเป็นอันดับแรก

5.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเป็นองค์ ประกอบอันดับสองที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี ทำให้มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี ทั้งนี้เพราะ สัมพันธภาพอันดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อน การช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในด้านการเรียน การทำงาน ด้านส่วนตัว การยอมรับเคารพในสิทธิของเพื่อน ห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมกัน และการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันทั้งในและนอกชั้นเรียน ทำให้นักเรียนมีความสุขกับการมาโรงเรียน ได้พบปะกับเพื่อนกลุ่มเดียวกัน ซึ่งนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 นั้นอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น เพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อเด็กในวัยนี้มาก ดังที่ ฌรงค์ เสียงประชา (2538: 166) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่อาจไม่ได้รับจากครอบครัว หรือผู้ใหญ่ เช่น เพศศึกษา ความเสมอภาค ความเป็นผู้นำในกลุ่มเพื่อน เด็กจะเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น เด็กจะเลือกคบเพื่อนที่ถูกต้อง และอาจนำเอาพฤติกรรมต่างๆ ของเพื่อนมาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติของตน ดังนั้น นักเรียนที่มีเพื่อนในกลุ่มเดียวกันที่เอาใจใส่ในการวิชาภาษาไทย ขยันทบทวน บทเรียนวิชาภาษาไทย นักเรียนและเพื่อน จะชักชวนกันศึกษาหาความรู้ ทบทวนบทเรียนวิชาภาษาไทยให้กันและกัน จึงทำให้สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาภาษาไทยได้อย่างเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตน ด้วยเหตุนี้นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี จึงทำให้มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูติญา แสงละมุน (2544: 90) ที่ได้ศึกษาการปรับตัวของนักเรียนในโรงเรียนประจำ ของโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย พบว่านักเรียนที่สามารถ

ปรับตัวได้ดีเป็นผลอันเนื่องมาจากการพบปะสังสรรค์กับเพื่อน ได้พูดคุยกับเพื่อน จึงส่งเสริมให้มีการปรับตัวที่ดี

ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จึงมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับสอง

5.3 แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทยเป็นองค์ประกอบอันดับสาม ซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย ที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทยมาก ทำให้มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี ทั้งนี้เพราะ แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นแรงกระตุ้น ผลักดันให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของตนในการเรียนวิชาภาษาไทย และเอาใจใส่ต่อการเรียนวิชาภาษาไทยอย่างเต็มกำลังความสามารถ ดังนั้น นักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย จึงทุ่มเทความพยายามในการเรียนวิชาภาษาไทย ทบทวนบทเรียนวิชาภาษาไทย ฝึกฝนการฟัง พูด อ่าน เขียนคำศัพท์ คำสะกดประโยคต่างๆ และเขียนเรียงความตามบทเรียนในวิชาภาษาไทย กระตือรือร้นค้นคว้าเพิ่มเติมในเรื่องที่สงสัย และตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมายให้อย่างเต็มความสามารถ ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนวิชาภาษาไทยผ่านพ้นไปด้วยดี ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทยมาก จึงมีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี ดังที่ อาร์ พันธ์มณี (2546: 182) กล่าวว่า การเรียนรู้ใดๆ ก็ตาม ถ้าผู้เรียนมีความรู้สึกรู้สึกอยากเรียน มีความเต็มใจ และพร้อมที่จะเรียนแล้ว แสดงว่าผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว และสอดคล้องกับ ซูซีฟ อ่อนโคกสูง (2550: 90) ที่กล่าวว่า บุคคลที่มีแรงจูงใจในการทำสิ่งต่างๆ สูงจะมีความสนใจ เอาใจใส่ กระตือรือร้น ขยันขันแข็ง มานะพยายาม จึงสามารถทำสิ่งนั้นได้สำเร็จ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทยมาก จึงทำให้มีการปรับตัวด้านด้านการเรียนวิชาภาษาไทยดี

ดังนั้น แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย จึงมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานครเป็นอันดับที่สาม ซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางนโยบายสำหรับบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ครูประจำชั้น ครูแนะแนว ตลอดจน

ผู้ปกครองเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ทั้ง 3 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะทั่วไป ดังต่อไปนี้

1.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชา ภาษาไทย สามารถพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ได้เป็นอันดับแรก ดังนั้นครูวิชาภาษาไทยควรมีการพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู โดยมีการจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน เพื่อให้เกิดความรักและการยอมรับซึ่งกันและกัน ครูต้องมีความเป็นกันเองกับนักเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้ามาพูดคุยและปรึกษาในเรื่องการเรียนให้มากขึ้น

1.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สามารถพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ได้เป็นอันดับสอง ดังนั้นควรมีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน เพื่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกันระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ยอมรับ สามัคคี และให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

1.3 แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย สามารถพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ได้เป็นอันดับที่สาม ดังนั้นครูควรพัฒนาการสอนวิชาภาษาไทยให้มีความน่าสนใจ สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนรู้สึกสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทย เพื่อให้นักเรียนมีแนวโน้มในการเรียนวิชาภาษาไทยที่ดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาขององค์ประกอบด้านอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้น ที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร เช่น บุคลิกภาพ และลักษณะมุงอนาคตของนักเรียน

2.2 ควรมีการศึกษาขององค์ประกอบที่ที่มี อิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นอื่น เช่น ช่วงชั้นชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 และช่วงชั้นที่ 4 เป็นต้น

2.3 ควรนำองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ที่พยากรณ์ได้ดีที่สุดคือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และแรงจูงใจในการ

เรียนวิชาภาษาไทย ไปพัฒนาโดยการทดลองด้วยเทคนิคทางจิตวิทยาเช่น การจัดกิจกรรมกลุ่ม และการปรับพฤติกรรม เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤษกร คำชาย. (2540). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119
เทคนิคพรีนติ้ง
- กมลวิทย์ วัณวิชัย.(2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์ กรุงเทพฯ. ปรินท์นิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- กรรณิการ์ พินศิริกุล.(2521). การสำรวจปัญหาการเรียนสังคมและส่วนตัวของนักเรียน
โรงเรียนสารพัดช่างในกรุงเทพมหานคร. ปรินท์นิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว)
กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ :
คุรุสภา ลาดพร้าว.
- ชัชลิณี จุงพิวัฒน์. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปรินท์นิพนธ์
กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร
- ชุตินญา แสนละมุล. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวในโรงเรียนประจำของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2547). การสอนภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
เมธีทีปส์.
- ดาวรรณ หงส์ลดาภรณ์ และคณะ. (2549). พลวัตของภาษาไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ ทองสว่าง. (2543). สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี**. ปรินูฎานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

นววรรณ พันธุมเมธา. (2540). **พินิจภาษา**. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์.(2544). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์ดี จำกัด.

พยอม ธีธูรส. (2540). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี**. ปรินูฎานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

พิไลวรรณ แดงขาว. (2542). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ**. ปรินูฎานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

พิสิษฐ ตัณฑวานิช และคนอื่นๆ. (2542). **การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนากายภาพของเด็กไทย ในด้านความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเอง**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา2542.

ไพบุลย์ อินทริวิชา. (2511). **การศึกษาถึงความต้องการและปัญหาในการปรับปรุงตัวของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต แบบประสม วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา 2510**. ปรินูฎานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เพราพรรณ เปลี้นนุฎ. (2542). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือพระจอมเกล้าธนบุรี.

มาลี จุฑา (2542). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : บริษัท อักษรภาพิพัฒน์ จำกัด.

มนัสวี วัชรวิศิษฐ์. (2550). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวในการทำงานของข้าราชการครูสายผู้สอน อำเภอเสด็จ สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 จังหวัดบุรีรัมย์**. ปรินูฎานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ราตรี พงษ์สุวรรณ. (2540) การศึกษาปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1

มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ลักขณา สริวัฒน์. (2545). สุขวิทยาจิตและการปรับตัว. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ลิขิต การัญจนารณ์. (2542). รายงานการวิจัยเรื่องการประเมินผลโครงการจัดตั้งอาสา

นักท่องเที่ยวนในการดูแลรักษามรดกทางวัฒนธรรม (อส.มศ.). นครปฐม :

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วราภรณ์ ตระกูลสฤณี. (2544). จิตวิทยาการปรับตัว. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

วรรณ นิมู่น. (2549) การปรับตัวในการใช้ชีวิตในกรุงเทพฯ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

โรงเรียนเทพศิลา เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา)

กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุใจ ตั้งทรงสวัสดิ์.(2532). การใช้เพื่อผู้ให้การช่วยเหลือในกลุ่มเพื่อการเพิ่มความรู้สึกเห็น

คุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการ

ให้คำปรึกษาและแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ถ่ายเอกสาร.

สุชา จันท์เอม.(2544). จิตวิทยาทั่วไป.พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สุธาสิณี ใจเย็น.(2545). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของ

นักศึกษาในโรงเรียน ที่เปิดสอนระบบการศึกษาทางไกลในเขตบางเขน

กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุนันทา โสรจจ์ (2542). ปัญหาภาษาไทยและการใช้ภาษาไทยในปัจจุบัน ฉบับปรับปรุง .

กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2545). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

สุวิมล ว่องวานิช. (2542). สหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างองค์ประกอบด้านเชาว์ปัญญา ปัญหา

ส่วนตัว นิสัย และทัศนคติทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สุมาลี สุวรรณภักดี. (2541) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัย
พยาบาลในเขตภาคใต้ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(อุดมศึกษา)
กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545) ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความสุข.
กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิชสาราญราษฎร์.

เสาวคนธ์ สาทา. (2550) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนแผนการเรียน
วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสิด
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพฯ. ปรินญาณิพนธ์
กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.

เสาวภา เบ็ญจพันธ์ทวี.(2540). ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและสัมพันธภาพใน
ครอบครัวกับเอกลักษณ์แห่งตนของเด็กวัยรุ่น. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา
พัฒนาการ) กรุงเทพฯ บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ศศิธร รัชฎ์ลักษณะนันท์ (2542). พฤติกรรมการสอนภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษา :
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.

Andrew, H.A. and Roy S.C. (1991). **The roy's Adaption Model**. California:Aplenton&lange.

Cronbach, Lee Joseph.(1984). **Essential of Psychological Testing**. New York: Harper and
Row.

Coleman, James,C. (1981). **Abnormal Psychology and modern life**. New York :Bombay.

David, Arthur Decoster. (1997, May). **Some Effects of Different Classroom Conditions
upon Interpersonal Relationship Personal Adjustment and Achievement for
College Freshmen**. Journal of the American Medical Association. 14(3):12

Koivo, Anne Diblak. (1983, February). **"The Relationship of Student Perception of Study
Habit and Attitudes Based on Difference in Sex, Grade. And Academic
Achievement."** Dissertation Absteacts International. 43 : 2624-A.

Schawartz,nancy E.(1973,December). **"Nationnal Knowledge, Attiude,and Practice of
High School Graduated."** Journal of the America Dieteic Association.
16(12):271:276.

Tindall, Judith A. and Dean H. Gray. (1985). **Peer Counseling an In – depth Look at Training Peer Helper.**2thed. Muncie: Accelerated Development.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/๒๑1๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

จ. เมษายน 2552

เรื่อง ขอใช้แบบคัดกรองเพื่อการวิจัย

เรียน นายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิทช์

เนื่องด้วย นายบรรลพ ฝั้นเชียร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพรรณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสณา จุลรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความประสงค์จะขอใช้แบบคัดกรองปัญหาสุขภาพจิต Thai GHQ 60 เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพรรณวดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร จำนวน 288 คน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายบรรลพ ฝั้นเชียร ได้ใช้แบบคัดกรองเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒน์กุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 084-127-342

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/11๐๑

วันที่ 30 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นายบรรชต์ ฝืนเชียร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพัฒนวุฒิ เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพัฒนวุฒิ เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายบรรชต์ ฝืนเชียร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/ 1110

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

30 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา

เนื่องด้วย นายณรงค์ ฝืนซึยร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพัฒนวุฒิ เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพัฒนวุฒิ เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายณรงค์ ฝืนซึยร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-814-1486, 084-127-3412

ที่ ศธ 0519.12/1111

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๓๐ มกราคม 2552

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ฯ

เนื่องด้วย นายบรรชต์ ฝืนชัยร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพัฒน์เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 285 คน ตอบแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพัฒน์เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2552

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายบรรชต์ ฝืนชัยร ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-814-1486, 084-127-3412

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริ
โสภาพัฒน์วดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้ มีทั้งหมด 10 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ 60

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตอนที่ 10 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัฒน์วดี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร นักเรียนสามารถแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีข้อถูกหรือผิด และไม่มีผลกระทบต่อการศึกษาของนักเรียนแต่อย่างใด ในการตอบแบบสอบถามนี้ นักเรียนไม่ต้องลงชื่อของนักเรียนไว้ คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ ซึ่งข้อมูลทั้งหมดนี้จะนำมาใช้เพื่อการวิจัยในครั้งนี้เท่านั้น

จึงขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนให้มากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความหรือเติมข้อความในช่องว่าง ตามความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ ชาย หญิง
2. ระดับชั้น
  - ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
  - ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
  - ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ในภาคเรียนที่ผ่านมา.....
4. ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้เฉลี่ย.....บาท/ต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ 60

คำชี้แจง สุขภาพโดยทั่วไปของนักเรียนในระยะ 2 – 3 สัปดาห์ที่ผ่านมาเป็นอย่างไรบ้าง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ใกล้เคียงกับสภาพของนักเรียนในช่วงนี้มากที่สุด โดยไม่รวมถึงปัญหาที่นักเรียนเคยมีในอดีต และกรุณาตอบคำถามทุกข้อ

แบบคัดกรองสุขภาพจิต

ในระยะ 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมาี้ นักเรียน.....

1. รู้สึกสบายและมีสุขภาพดี
  - ดีกว่าปกติ เหมือนปกติ แย่กว่าปกติ แย่กว่าปกติมาก
2. รู้สึกต้องการยาบำรุงให้มีกำลังวังชา
  - ไม่เลย ไม่มากกว่าปกติ ค่อนข้างมากกว่าปกติ มากกว่าปกติมาก
3. รู้สึกทรุดโทรมและสุขภาพไม่ดี
  - ไม่เลย ไม่มากกว่าปกติ ค่อนข้างมากกว่าปกติ มากกว่าปกติมาก
4. รู้สึกไม่สบาย
  - ไม่เลย ไม่มากกว่าปกติ ค่อนข้างมากกว่าปกติ มากกว่าปกติมาก

5. เจ็บหรือปวดบริเวณศีรษะ

ไม่เลย   ไม่มากกว่าปกติ   ค่อนข้างมากกว่าปกติ   มากกว่าปกติมาก

ฯลฯ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย เมื่อ
นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5
ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

ก. ด้านความรู้

แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนน้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
1	การเรียนวิชาภาษาไทยทำให้นักเรียน มีทักษะการพูด อ่าน เขียน ที่ดี					
2	วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่ไม่มี ความสำคัญ					
3	การเรียนวิชาภาษาไทยช่วยส่งเสริม การเรียนในวิชาอื่นๆ					
4	ภาษาไทยเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญของ ประเทศไทย					

ข้อที่	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
5	การเรียนวิชาภาษาไทยส่งผลเสียต่อ การเรียนรู้ภาษาอื่นๆ					
6	วิชาภาษาไทยไม่ใช่สิ่งจำเป็นต่อการ เรียนรู้ในชีวิตประจำวัน					
7	วิชาภาษาไทยเป็นเรื่องที่เข้าใจยาก					
8	การเรียนวิชาภาษาไทย ทำให้นักเรียน สามารถใช้ภาษาไทยได้คล่องแคล่วขึ้น					
9	การเรียนวิชาภาษาไทยช่วยให้นักเรียน สามารถเรียนรู้ภาษาอื่นๆได้ง่ายขึ้น					
10	วิชาภาษาไทยเป็นสิ่งจำเป็นต่อการ เรียนรู้ของคนไทย					

ข. ด้านความรู้สึก

แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	นักเรียนมีความสุขเมื่อเรียนวิชา ภาษาไทย					

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2	วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่น่าเบื่อ					
3	นักเรียนรู้สึกว่บรรยากาศในห้องเรียนวิชาภาษาไทยอึดอัด					
4	นักเรียนรู้สึกสนุก และชอบที่จะเข้าร่วมกิจกรรมในวิชาภาษาไทย					
5	นักเรียนรู้สึกว่วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่สนุก					
6	นักเรียนมีความสบายใจ เมื่อเรียนในห้องเรียนวิชาภาษาไทย					
7	การสอนของครูวิชาภาษาไทยทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน					
8	นักเรียนอยากเรียนวิชาภาษาไทยน้อยกว่าวิชาอื่น					
9	นักเรียนไม่อยากเข้าเรียนวิชาภาษาไทย					
10	นักเรียนรู้สึกไม่สบายทุกครั้งที่ต้องเรียนวิชาภาษาไทย					

ค. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนทุกครั้ง
บ่อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนมาก
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

นานๆครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนน้อย
ไม่เคยเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจไม่เกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนเลย

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย
1	นักเรียนตั้งใจเรียนขณะเรียนวิชาภาษาไทย					
2	นักเรียนมักขาดเรียนในวิชาภาษาไทย					
3	นักเรียนใช้ภาษาไทยในการพูดคุยสื่อสารได้อย่างเหมาะสม					
4	เมื่อถึงวิชาภาษาไทย นักเรียนจะสนใจเรียนเป็นพิเศษ					
5	นักเรียนจดจำคำศัพท์ภาษาไทยใหม่ๆ ที่ได้จากการเรียนมาใช้ได้อย่างสม่ำเสมอ					
6	หลังจากเลิกเรียน นักเรียนจะทบทวนบทเรียนวิชาภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอ					
7	นักเรียนไม่ชอบทำการบ้านวิชาภาษาไทย					
8	นักเรียนมักแสดงความคิดเห็นในขณะเรียนวิชาภาษาไทย					
9	นักเรียนกระตือรือร้นที่จะทำการบ้านวิชาภาษาไทยให้เสร็จทันที หลังจากที่ได้รับมอบหมายให้ทำ					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย เมื่อ
นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5
ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนวิชา ภาษาไทยเพราะครูวิชาภาษาไทยสอน สนุก					
2	นักเรียนตั้งใจเรียนในวิชาภาษาไทย เพราะนักเรียนอยากได้คะแนนดี					
3	นักเรียนอยากมีผลการเรียนในวิชา ภาษาไทยดีจึงตั้งใจเรียนในขณะครู สอน					
4	นักเรียนกระตือรือร้นที่จะเรียนวิชา ภาษาไทยเพราะเป็นวิชาที่สนุก					
5	นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำงาน กลุ่ม เพราะเห็นประโยชน์ของการเรียน วิชาภาษาไทย					
6	นักเรียนพยายามตั้งใจเรียนวิชา ภาษาไทย เพราะอยากเรียนต่อใน สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
7	นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียนวิชาภาษาไทย					
8	นักเรียนไม่ยอมมาเรียน เพราะทำการบ้านวิชาภาษาไทยไม่เสร็จ					
9	นักเรียนทำการบ้านวิชาภาษาไทย เพราะช่วยทำให้เข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น					
10	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการประกวดแต่งคำประพันธ์ เพราะต้องการสร้างสมประสบการณ์ให้กับตนเอง					
11	นักเรียนอ่านหนังสือนอกเวลา เพราะเห็นประโยชน์และคุณค่าของวิชาภาษาไทย					
12	นักเรียนพยายามตั้งใจเรียนในวิชาภาษาไทย เพราะเห็นถึงประโยชน์ในอนาคต					
13	นักเรียนไม่ยอมเรียนวิชาภาษาไทย เพราะครูสอนน่าเบื่อ					
14	นักเรียนเห็นประโยชน์และคุณค่าในการเรียนวิชาภาษาไทย เพราะเชื่อว่าจะเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อไปในอนาคต					
15	นักเรียนตั้งใจเรียนในวิชาภาษาไทย เพราะวิชาภาษาไทยเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนวิชาอื่น ๆ					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
16	นักเรียนพยายามหลีกเลี่ยงที่จะเข้าชั้นเรียนในวิชาภาษาไทย เพราะเนื้อหาวิชาน่าเบื่อ					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือของใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
พฤติกรรมของนักเรียนปฏิบัติต่อผู้ปกครอง						
1	นักเรียนจะปรึกษาผู้ปกครองเป็นคนแรกเมื่อนักเรียนมีปัญหา					
2	นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายเวลาผู้ปกครองพูดคุยกับนักเรียน					
3	เมื่อนักเรียนมีเรื่องที่ไม่เข้าใจ นักเรียนสามารถขอคำแนะนำจากผู้ปกครองได้					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
4	นักเรียนพร้อมทำตามกฎระเบียบที่ ผู้ปกครองได้วางไว้					
5	นักเรียนปฏิเสธคำสั่งสอนของ ผู้ปกครองเสมอ					
6	นักเรียนเชื่อมั่นว่าผู้ปกครองเป็นบุคคล ที่ฟังพาได้					
7	เมื่อมีปัญหาในเรื่องต่างๆนักเรียนจะไม่ ยอมเล่าให้ผู้ปกครองฟัง					
8	นักเรียนไม่กล้าซักถามถึงสิ่งที่นักเรียน สงสัยกับผู้ปกครอง					
9	นักเรียนอารมณ์เสียทุกครั้งเมื่อ ผู้ปกครองเข้ามายุ่งกับเรื่องส่วนตัวของ นักเรียน					
10	นักเรียนพยายามปกปิดผลการเรียน ไม่ให้ผู้ปกครองรับรู้					
11	นักเรียนไม่พอใจ เมื่อผู้ปกครอง ซักถามถึงเรื่องการเรียนของนักเรียน					
12	นักเรียนทะเลาะกับผู้ปกครองอยู่เสมอ					
13	นักเรียนไม่รู้สึกรังเกียจเมื่อผู้ปกครองว่า กล่าวตักเตือน					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
14	นักเรียนพร้อมที่จะขอโทษเมื่อทำผิดกับผู้ปกครอง					
พฤติกรรมของผู้ปกครองที่ปฏิบัติต่อนักเรียน						
1	ผู้ปกครองคอยตักเตือนให้นักเรียนทำการบ้าน					
2	ผู้ปกครองไม่สนใจว่านักเรียนจะเรียนเกี่ยวกับอะไร					
3	ผู้ปกครองพานักเรียนไปไหนมาไหนด้วยกันเสมอ					
4	ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาอยู่กับนักเรียน					
5	ผู้ปกครองให้คำปรึกษากับนักเรียนในเรื่องที่นักเรียนไม่เข้าใจ					
6	ผู้ปกครองชมเชยนักเรียนเมื่อนักเรียนมีผลการเรียนที่ดี					
7	ผู้ปกครองหาเวลาไปร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนกับนักเรียนเสมอ					
8	ผู้ปกครองไม่ไว้วางใจนักเรียนในการทำกิจกรรมต่างๆ					
9	ผู้ปกครองชอบดูตำราว่ากล่าวนักเรียนอยู่เสมอ					
10	ผู้ปกครองจะให้กำลังใจและช่วยนักเรียนหาทางแก้ไข เมื่อนักเรียนมีปัญหา					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
11	ผู้ปกครองให้อภัยนักเรียน เมื่อนักเรียน ทำความผิด					
12	ผู้ปกครองกับนักเรียนมักมีกิจกรรมทำ ร่วมกัน เมื่อมีเวลาว่าง					
13	ผู้ปกครองไม่เคยให้คำปรึกษาใดๆกับ นักเรียน					
14	ผู้ปกครองรู้เห็นและยอมรับในกิจกรรม ต่างๆที่นักเรียนทำ					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง
เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน
5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
การสนับสนุนด้านวัตถุ						
1	ผู้ปกครองจัดซื้ออุปกรณ์ทางการเรียน อย่างเพียงพอให้กับนักเรียน					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
2	ผู้ปกครองให้นักเรียนเรียนพิเศษเพิ่มเติมตามที่นักเรียนต้องการ					
3	ผู้ปกครองจัดเตรียมสื่อส่งเสริมการเรียนรู้ไว้ให้นักเรียน					
4	ผู้ปกครองช่วยเหลือด้านค่าใช้จ่ายในเรื่องการเรียนของนักเรียน					
5	เมื่อนักเรียนมีกิจกรรมผู้ปกครองจะให้การช่วยเหลือด้านเงินทุนอยู่เสมอ					
6	ผู้ปกครองจะหลีกเลี่ยงการซื้ออุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการเรียนให้กับนักเรียน					
7	ผู้ปกครองจะจัดหาหนังสือและเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนไว้ให้นักเรียน					
8	ผู้ปกครองปฏิเสธที่จะให้นักเรียนไปเรียนพิเศษ					
9	ผู้ปกครองจะให้รางวัลเมื่อนักเรียนเรียนได้คะแนนดี					
การสนับสนุนด้านเวลา						
1	ผู้ปกครองช่วยสอนการบ้านเมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียน					
2	ผู้ปกครองไม่มีเวลาพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน					
3	ผู้ปกครองบังคับให้นักเรียนเลือกเรียนในสิ่งที่ผู้ปกครองกำหนด					
4	ผู้ปกครองต่อว่านักเรียนในเรื่องการเรียน					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
5	ผู้ปกครองชมเชยนักเรียนเมื่อนักเรียน เรียนได้คะแนนดี					
6	ผู้ปกครองจะให้กำลังใจนักเรียน เมื่อ นักเรียนมีปัญหาด้านการเรียน					
7	ผู้ปกครองจะแนะนำเรื่องเรียนตาม แนวทางที่นักเรียนเป็นคนเลือก					
8	ผู้ปกครองไม่สามารถเป็นที่ปรึกษาใน เรื่องการเรียนให้กับนักเรียนได้					
9	ผู้ปกครองไม่พูดอะไรเกี่ยวกับการเรียน ของนักเรียน แม้ว่านักเรียนจะทำ คะแนนได้ดี					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาไทย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชา
ภาษาไทย เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใด
ช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
สถานที่เรียน						
1	ห้องเรียนวิชาภาษาไทยมีมุมการ เรียนรู้					
2	ห้องเรียนวิชาภาษาไทยเป็นระเบียบ เรียบร้อย					
3	ในห้องเรียนวิชาภาษาไทยมีการจัด บอร์ดนิทรรศการเกี่ยวกับวิชา ภาษาไทย					
4	บอร์ดในห้องเรียนวิชาภาษาไทยมีการ ปรับปรุงอยู่เสมอ					
5	ห้องเรียนวิชาภาษาไทยมีเสียงดัง รบกวน					
6	ห้องเรียนวิชาภาษาไทยมีบอร์ด จดหมายข่าวให้นักเรียนได้อ่านจับ ใจความ					
7	ห้องเรียนวิชาภาษาไทยไม่มีการ ปรับปรุงมุมการเรียนรู้ต่างๆ					
8	ห้องเรียนวิชาภาษาไทยมีแสงสว่างไม่ เพียงพอ					
9	ห้องเรียนวิชาภาษาไทยมีอากาศ ถ่ายเทได้สะดวก					
สื่อ อุปกรณ์การเรียน						
1	ห้องเรียนวิชาภาษาไทยมีหนังสือ เพียงพอ					
2	สื่อและอุปกรณ์การเรียนวิชาภาษาไทย อยู่ในสภาพที่ดีพร้อมใช้งาน					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
3	สื่อและอุปกรณ์การเรียนวิชาภาษาไทย มีจำนวนเพียงพอกับนักเรียน					
4	หนังสือในห้องเรียนวิชาภาษาไทยมี ความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
5	เอกสารต่างๆในห้องเรียนวิชา ภาษาไทยไม่มีความทันสมัย					
6	สื่อและอุปกรณ์ในห้องเรียนวิชา ภาษาไทย จัดเก็บไว้ไม่เรียบร้อย					
7	นักเรียนสามารถนำสื่อและอุปกรณ์ใน ห้องเรียนวิชาภาษาไทยมาใช้ได้ง่าย					
8	สื่อและอุปกรณ์ในห้องเรียนวิชา ภาษาไทยไม่มีความเหมาะสมต่อการ เรียนรู้ของนักเรียน					
9	สื่อและอุปกรณ์ในห้องเรียนวิชา ภาษาไทยมีความเหมาะสมกับ เนื้อหาวิชาภาษาไทย					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชาภาษาไทย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูวิชา
ภาษาไทย เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใด
ช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
พฤติกรรมของนักเรียนที่ปฏิบัติต่อครู						
1	นักเรียนให้เกียรติ และยกย่องครูวิชา ภาษาไทย					
2	นักเรียนมักขอคำปรึกษาจากครูวิชา ภาษาไทย					
3	นักเรียนตั้งใจฟังขณะที่ครูวิชาภาษาไทย สอน					
4	นักเรียนไม่สนใจคำพูดของครูวิชาภาษาไทย					
5	นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครูวิชา ภาษาไทยอย่างเคร่งครัด					
6	นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อครูวิชาภาษาไทย สอน					
7	นักเรียนเชื่อถือในสิ่งที่ครูวิชาภาษาไทยสอน					
8	เมื่อนักเรียนพบครูวิชาภาษาไทยนอก ห้องเรียน นักเรียนจะทำความเคารพ					
9	เวลานักเรียนมีปัญหาในการเรียนวิชา ภาษาไทยนักเรียนมักจะไปขอคำแนะนำจาก ครูวิชาภาษาไทย					
10	นักเรียนพูดคุยกับครูวิชาภาษาไทยน้อยกว่า ครูที่สอนวิชาอื่น					
11	นักเรียนมักนินทาครูวิชาภาษาไทยลับ หลังจากเวลาเรียนเสมอ					
12	นักเรียนไม่ไว้วางใจครูวิชาภาษาไทย					
13	นักเรียนไม่ยอมเข้าเรียนในวิชาภาษาไทย					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
14	นักเรียนเต็มใจให้ครูวิชาภาษาไทยเป็นที่ปรึกษา					
15	เวลามีปัญหาด้านการเรียนและด้านส่วนตัวนักเรียนไม่ยอมรับคำสั่งสอนของครูวิชาภาษาไทย					
พฤติกรรมของครูที่ปฏิบัติต่อนักเรียน						
1	ครูวิชาภาษาไทยไม่มีความเป็นกันเองกับนักเรียน					
2	ครูวิชาภาษาไทยให้ความช่วยเหลือนักเรียนเสมอ					
3	ครูวิชาภาษาไทยมักขาดสอนในช่วงโมงเรียนของนักเรียน					
4	ครูวิชาภาษาไทยไม่ค่อยมีเวลาให้กับนักเรียน					
5	ครูวิชาภาษาไทยสามารถให้คำปรึกษากับนักเรียนได้ เมื่อนักเรียนมีปัญหา					
6	ครูวิชาภาษาไทยเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่					
7	ครูวิชาภาษาไทยไม่ใส่ใจในตัวนักเรียน					
8	ครูวิชาภาษาไทยชอบต่อนักเรียน					
9	ครูวิชาภาษาไทยยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน					
10	ครูวิชาภาษาไทยมีความรักและความห่วงใยให้กับนักเรียน					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
11	ครูวิชาภาษาไทยมีความตั้งใจในการอบรม สั่งสอนนักเรียน					
12	เมื่อนักเรียนทำผิดพลาด ครูวิชาภาษาไทย พร้อมที่จะให้อภัย					
13	ครูวิชาภาษาไทยเบื่อหน่ายที่จะสอนนักเรียน					
14	ครูวิชาภาษาไทยให้กำลังใจนักเรียนในการ เรียน					

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	นักเรียนเข้ากับเพื่อนได้ดี					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
2	นักเรียนรู้สึกว่าเป็นเพื่อน ไม่สนใจว่า นักเรียนจะเสนอความคิดเห็นอะไร					
3	นักเรียนกับเพื่อน มีการช่วยเหลือ พึ่งพากัน					
4	เมื่อนักเรียนมีปัญหา เพื่อนของ นักเรียนจะให้การช่วยเหลือเสมอ					
5	นักเรียนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับ เพื่อน					
6	นักเรียนกับเพื่อนชอบไปไหนมาไหน ด้วยกันเสมอ					
7	นักเรียนคิดว่า ความรู้สึกของเพื่อน เป็นเรื่องเล็กน้อย					
8	นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ในเรื่องการเรียนและการทำกิจกรรม อื่นๆร่วมกับเพื่อน					
9	นักเรียนและเพื่อนยอมรับสิทธิซึ่งกัน และกัน					
10	นักเรียนชอบทะเลาะกับเพื่อน					
11	นักเรียนไม่มีความไว้วางใจเพื่อนของ นักเรียน					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
12	นักเรียนมักออกไปทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับเพื่อน เมื่อมีเวลาว่าง					
13	นักเรียนปฏิเสธที่จะเข้าร่วมกลุ่มกับ เพื่อน					
14	นักเรียนไม่ยอมรับความคิดเห็นของ เพื่อน					
15	นักเรียนสามารถทำงานกลุ่มกับเพื่อน ได้ดี					
16	นักเรียนให้ความช่วยเหลือ เมื่อเพื่อนมี ปัญหา					
17	เพื่อนชอบก้าวก่าชีวิตส่วนตัวของ นักเรียน					
18	เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน นักเรียนจะ พยายามปรับความเข้าใจกับเพื่อนให้ เร็วที่สุด					

ตอนที่ 10 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาไทย เมื่อ
นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5
ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด   หมายถึง   ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง   หมายถึง   ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	นักเรียนไม่สนใจเรียนวิชาภาษาไทย					
2	นักเรียนไม่กล้าถามครูวิชาภาษาไทย					
3	นักเรียนเข้าเรียนวิชาภาษาไทย ทันเวลาเสมอ					
4	นักเรียนฝึกฝนการฟัง พูด อ่านและ เขียนภาษาไทยทุกครั้ง เมื่อมีเวลาว่าง					
5	นักเรียนไม่มีความมุ่งมั่นในการเรียน วิชาภาษาไทย					
6	เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจในการเรียนวิชา ภาษาไทย นักเรียนจะพยายามไปหา ความรู้เพิ่มเติม					
7	หลังเลิกเรียนวิชาภาษาไทย นักเรียน จะขอเวลาปรึกษากับครูที่สอนวิชา ภาษาไทยเสมอ					
8	นักเรียนไม่ค่อยมีสมาธิในการเรียนวิชา ภาษาไทย					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
9	นักเรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้ดีขึ้น เมื่อเรียนวิชาภาษาไทย					
10	นักเรียนอ่านหนังสือมากขึ้น เมื่อเรียนวิชาภาษาไทย					
11	นักเรียนขาดเรียนวิชาภาษาไทยเสมอ					
12	นักเรียนไม่ชอบครูวิชาภาษาไทย					
13	นักเรียนชอบชวนเพื่อนคุยในชั่วโมงเรียนวิชาภาษาไทย					
14	นักเรียนสามารถเขียนเรียงความตามบทเรียนวิชาภาษาไทยได้					
15	เมื่อมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาไทย นักเรียนมักปรึกษาครูวิชาภาษาไทย					
16	ในชั่วโมงเรียนวิชาภาษาไทย นักเรียนจะเลือกนั่งในที่ที่สงบไม่มีเสียงดังรบกวน					
17	นักเรียนไม่ตั้งใจเรียนในวิชาภาษาไทย					
18	นักเรียนไม่พอใจเมื่อต้องทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนในวิชาภาษาไทย					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
19	นักเรียนมีเป้าหมายในการเรียนวิชาภาษาไทยที่ชัดเจน					
20	นักเรียนจะทบทวนบทเรียนและศึกษาบทเรียนวิชาภาษาไทยล่วงหน้าก่อนเข้าเรียนเสมอ					

ภาคผนวก ค

แสดงคุณภาพของเครื่องมือ

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ(t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ(t)
1	6.134	14	7.827
2	4.026	15	5.483
3	5.007	16	4.695
4	4.905	17	6.576
5	2.541	18	7.776
6	6.566	19	5.126
7	6.093	20	4.601
8	4.725	21	5.981
9	3.998	22	5.274
10	7.825	23	5.778
11	5.369	24	2.819
12	2.929	25	3.408
13	6.340	26	5.662

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .874

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t)
1	7.610
2	7.228
3	7.157
4	8.590
5	5.984
6	3.003
7	3.522
8	6.308
9	6.016
10	4.661
11	6.499
12	2.766
13	8.192
14	7.502
15	2.952

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .846

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ
ผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ(t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ(t)
1	4.651	15	2.532
2	6.277	16	7.311
3	6.860	17	7.016
4	5.175	18	7.148
5	6.750	19	7.249
6	10.588	20	7.170
7	5.355	21	6.275
8	5.097	22	7.107
9	7.162	23	8.135
10	8.166	24	7.621
11	7.744	25	3.171
12	6.595	26	7.973
13	4.901	27	6.797
14	2.392		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .916

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t)
1	10.066
2	6.206
3	5.261
4	12.309
5	7.071
6	13.316
7	7.238
8	11.260
9	6.265
10	5.525
11	9.050
12	-2.164
13	4.374
14	10.778
15	11.624
16	9.400
17	8.100
18	7.183

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .865

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน
วิชาภาษาไทย

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t)
1	6.857
2	6.677
3	5.885
4	6.090
5	3.236
6	3.047
7	3.653
8	2.586
9	6.726
10	4.626
11	7.409
12	5.766
13	6.384
14	2.320
15	3.769
16	5.466

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .838

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถาสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับครู
วิชาภาษาไทย

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ(t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ(t)
1	6.954	16	5.086
2	4.006	17	7.261
3	6.399	18	6.900
4	9.065	19	6.299
5	5.099	20	3.791
6	7.107	21	5.180
7	5.893	22	5.959
8	9.258	23	7.963
9	3.935	24	5.722
10	5.197	25	6.217
11	10.145	26	8.117
12	14.053	27	5.447
13	9.839	28	5.649
14	8.561	29	5.700
15	3.780		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .913

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t)
1	7.267
2	4.443
3	6.935
4	4.361
5	9.052
6	9.308
7	7.685
8	6.205
9	10.885
10	6.630
11	9.985
12	5.069
13	12.305
14	11.032
15	7.271
16	8.377
17	4.756
18	7.005

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .902

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนวิชา
ภาษาไทย

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t)
1	8.452
2	5.258
3	3.603
4	4.271
5	2.282
6	2.213
7	4.797
8	4.788
9	2.411
10	5.902
11	7.760
12	3.507
13	4.116
14	3.334
15	3.524
16	7.452
17	4.117
18	2.897

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .785

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นายนรรชต์ ผืนเชียร
วันเดือนปีเกิด	1 กันยายน 2527
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	14/49 ซอยปลุกจิตต์ ถนนพระราม 4 แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2535	ประถมศึกษา จากโรงเรียนพระมหาไถ่ศึกษา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2538	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2541	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2545	การศึกษาระดับบัณฑิต (การศึกษาปฐมวัย) จากมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี
พ.ศ.2552	การศึกษาระดับบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร